Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 378
Marți 10 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

1947 In cinstea 1957 ANIVERSĂRII REPUBLICII

Reparații de bună calitate

La C. M. Oradea, repararea motoarelor și tractoarelor S.M.T.-urilor din raza de activitate este în plină desfășurare.

După cum se vede în fotografia nr. 1 mecanicii Sîrbic Nicolae, Gulacsi Lajos și Heredercea Gavriță lucrează la asamblarea motoarelor reparate, ei fiind hotărîți — ca și ceilalți muncitori — să obțină în cinstea aniversării Republicii noastre, rezultate cît mai bune.

In fotografia nr. 2, maistrul mecanic Ugorek Gyula împreună cu ajutorul său Sütö Mihai face ultima „toaletă" tractorului rutier U.T.O.S., care a fost reparat.

Roadele întrecerii socialiste

Colectivul de muncitori, tehnicieni și funcționari de la O.R.A.C.A.-Suceava, îndrumat și sprijinit de către organizația de partid și comitetul de întreprindere, obține zi de zi, noi și însemnate succese. Astfel, planul la achiziții și contractări de animale pe întreaga regiune, a fost realizat pînă în prezent în proporție de 127 la sută. De la începutul anului și pînă acum prețul de cost a fost redus cu 6 lei per tonă, realizîndu-se în felul acesta economii în valoare de 108.546 lei. Aceste rezultate bune se datoresc în bună parte întrecerii socialiste organizată între oficiile raionale. Realizările cele mai mari le are deocamdată oficiul raional Trusești, care a obținut o depășire de plan de 52 de procente.

In aceste zile, la O.R.A.C.A.-Suceava întrecerea socialistă se desfășoară cu mult elan, lucrătorii de aci fiind hotărîți să întîmpine ziua de 30 Decembrie cu realizări și mai mari.

IORDACHE BROASCA
corespondent

Legume, lapte și carne peste plan

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară continuă să livreze statului peste plan mari cantități de produse agroalimentare. Pînă la 1 decembrie, gospodăriile de stat au livrat peste planul anual de livrări 3.477.000 kg de cartofi. Gospodăriile de stat din regiunea Galați, de pildă, au livrat o cantitate de cartofi dublă față de cea planificată, iar cele din regiunea Oradea au dat cu 20 la sută mai mult decît prevederile planului.

O contribuție însemnată au adus gospodăriile de stat la aprovizionarea piețelor cu legume și zarzavaturi. Pînă acum s-au livrat aproape 100.000.000 kg de diferite legume, cu 6.374.000 kg mai mult decît prevederile planului.

Paralel cu acesta gospodăriile de stat continuă să livreze lapte de vacă peste sarcina anuală. Pînă la 1 decembrie s-au livrat în contul anului viitor mai mult de 3.247.500 litri lapte. In cinstea zilei de 30 Decembrie, în ultima decadă s-au livrat 1.127.400 litri lapte.

La livrările de carne și-au îndeplinit pînă acum planul anual gospodăriile de stat din regiunile Hunedoara, Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, Cluj, Ploești, Pitești, Suceava, Iași, Craiova, Baia Mare și Oradea.

Problema nr. 1 — reparațiile de iarnă

Convorbire cu tov. ing. Gogu Gărea mecanic șef la S. M. T. Drăgășani

In acest an, mecanizatorii de la S.M.T. Drăgășani, regiunea Pitești, au reușit să îndeplinească și chiar să depășească planul de producție pe fiecare campanie și anual. Fără îndoială, că la baza acestui frumos succes stă faptul că reparațiile executate aici au fost de cea mai bună calitate.

Pentru a cunoaște cum a fost organizată munca de reparații în iarna aceasta, am stat de vorbă cu tov. ing. Gogu Gărea, mecanicul șef al stațiunii.

— Cîte tractoare vor fi reparate iarna aceasta, în atelierul propriu și cîte în afară?

— De la bun început trebuie să arăt, — mi-a spus mecanicul șef, — că noi am respectat graficul de reparații din cursul anului, astfel încît în iarna aceasta, la 13 tractoare — care au fost reparate în vară, — nu le vom face decît îngrijirile nr. 3 și 4. Față de anul trecut, acum, cînd am fost dotați cu două strunguri moderne și alt utilaj de atelier, vom executa majoritatea reparațiilor în atelierul propriu. Din cele 43 de tractoare, numai 3 motoare le vom trimite spre reparare la centrul mecanic Roșiori. Restul tractoarelor ca și toate mașinile agricole și anexele de exploatare vor fi reparate în stațiune.

— Cum ați organizat munca de reparații?

— Ca și în anul trecut, pe 12 ansamble și subansamble de piese. La conducerea posturilor au fost numiți cei mai destoinici mecanici și șefi de brigadă.

Pentru ca procesul de reparații să se desfășoare în cele mai bune condiții, am început cu reparațiile mai ușoare, lăsînd reparațiile mai grele spre sfîrșit, aceasta întrucît sîntem stînjeniți și de lipsa unor piese de schimb. Vrem ca în cursul lunii decembrie să reparăm toate semănătorile, cel puțin 70 la sută din pluguri și un număr cît mai mare de tractoare.

— Ați vorbit de lipsa unor piese de schimb. Ce-ați făcut totuși pentru ca să preîntîmpinați într-o oarecare măsură această lipsă?

— In ce ne privește, am luat măsuri să sporim cît mai mult volumul recondiționărilor și al fabricațiilor în atelierul propriu. Astfel, vom recondiționa: injectoare, duze, ventile, supape, axe pompă apă, axe fuzetă, nuci direcție, triunghi direcție, pistoane etc. Vom fabrica din șuruburi mari alte materiale vechi și uzate și diferite bolțuri, bucșe, șuruburi, piulițe, garnituri, axe și altele. Calitatea lucrărilor o asigurăm în primul rînd prin o serie de măsuri de mică mecanizare: macarale la montare-demontare, la baia de spălat (instalată anul acesta în fața atelierului), la bancul de rodaj, ca și prin diferite dispozitive printre care: unul pentru fixarea pistoanelor în strung, un calibru pentru fixarea cuzineților spre a fi strunjiți, ca și sudarea șasiurilor K. D. prin nituire prealabilă și apoi sudare.

Controlul pe parcurs efectuat de șeful de atelier G. Marghidan și mecanicul controlor Ilie Mazilu, rodajul la rece și la cald pe banc și încercarea puterii motorului după prevederile normelor tehnice, cît și activitatea rodnică a comisiei de recepție, vor fi de asemenea mijloace însemnate pentru a se asigura o reparație de cea mai bună calitate.

I. LEȘEANU

Fermele zootehnice ne-au adus 80 la sută din venitul bănesc

Ancheta noastra

Prin 1950, cînd a luat naștere gospodăria noastră colectivă, nici pomeneală nu era de ferme zootehnice. Ce aveam noi atunci? Doar cîțiva cai și boi, slăbănogi de-i sufla vîntul. Aveam însă multă voință și tragere de inimă spre muncă. După împărțirea roadelor din primul an de muncă în comun, cineva a propus într-o adunare generală să creștem animale. Propunerea a întîmpinat destule împotriviri. Unii susțineau însă că animalele nu sînt rentabile și pace. Dar după o atentă analiză și dezbatere a acestor propuneri, adunarea generală a hotărît să cumpărăm mai întîi oi și vaci, iar mai apoi porci și stupi de albine.

Astăzi, colectiviștii se mîndresc cu fermele zootehnice pe care le are gospodăria noastră. Sînt mulțumiți chiar și cei care cu cîțiva ani în urmă susțineau că vitele nu ar fi rentabile. Ți-e mai mare dragul să privești turma de oi. Numără 526 de capete; iar acum, în pragul iernii, le-am adus în saivanul nou construit cu o capacitate de peste 1.000 de capete. Nici cu ferma de porci nu ni-i rușine. In momentul de față, avem în maternitate 20 de scroafe fătătoare, iar la îngrășat am pus 20 de porci. Ferma de vaci numără pînă acum 12 capete, iar stupina 72 de familii de albine.

Pe drept putem spune că vitele pentru noi sînt un adevărat izvor de venituri. Bunăoară, oile începînd din primăvară și pînă acum ne-au adus într-una venituri. Numai cu banii ce i-am încasat pentru lîna contractată am putut cumpăra un autocamion. Bani frumoși am încasat de asemenea, pe o parte din brînză, cealaltă parte fiind împărțită colectiviștilor. Plus de asta mai trebuie arătat că din totalul de 299 miei fătați, am vîndut aproape 200, aducînd gospodăriei un venit de peste 12.000 lei.

Să vorbim puțin și despre ferma de porci. La începutul anului, aveam 12 scroafe. Din prima fătare am mai oprit pentru prăsilă încă 8 scroafe. Printr-o bună îngrijire s-a ajuns să obținem două fătări pe an de la fiecare scroafă. Pînă acum, totalul de purcei născuți în acest an, se ridică la 248 din care am vîndut 208 cu un preț mediu de circa 130 lei bucata. Cei 20 porci puși la îngrășat îi vom vinde pe bază de contract cu ORACA, la sfîrșitul primului trimestru al anului următor, acesta constituind sursa principală de venituri pentru avansuri de bani ce se va da atunci. *După cît se vede, și la ferma de porci avem rezultate bune. Valoarea celor 208 purcei vînduți acoperă în întregime cheltuielile făcute cu ferma de porci.*

Intr-o zi am avut curiozitatea și am socotit veniturile obținute de pe urma fermelor zootehnice. Am aflat atunci că 80 la sută din avansul bănesc ce s-a dat colectiviștilor, provine din sumele încasate pe miei, pe purcei, lapte, brînză și pe miere.

Cum de am reușit ca fermele noastre zootehnice să devină rentabile? Răspunsul nu e greu de dat. Am căutat să avem numai vite de rasă superioară și le-am asigurat o bună îngrijire. Iarna, vitele noastre au rații întocmite științific, rații ce țin seama de greutatea lor și de producția pe care o dau. Baza furajeră a fost asigurată și conservată cu grijă.

In anul următor, am pus de gînd să dezvoltăm și mai mult fermele zootehnice. Astfel, numărul oilor va atinge cifra de 900, scroafele fătătoare vor spori la 24, stupina se va mări cu încă 40 de familii, iar ferma de vaci va ajunge la 20 de capete. *Sporind numărul de animale, veniturile noastre, ale colectiviștilor, vor fi mult mai mari.*

DUMITRU GINGU
inginer

HARALAMBIE IONESCU
contabil
din gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" comuna Drăgănești Olt regiunea Pitești

Noutăți

UN MIJLOC SIMPLU DE A GRĂBI FRUCTIFICAREA POMILOR

La pomii tineri, proveniți din semințe și la cei altoiți pe anumiți portaltoi, perioada de fructificare începe ceva mai tîrziu. Din punct de vedere economic, acest lucru nu e deloc favorabil pentru pomicultori.

In cele ce urmează vom arăta un mijloc simplu de a grăbi punerea pe rod a pomilor, procedeu pe care-l recomandăm cultivatorilor să-l încerce cu titlu de experiență.

Se știe că substanțele de rezervă sau seva elaborată circulă în pom prin vasele liberiene aflate în scoarță. La pomii de care am amintit la început, seva elaborată se depune în cantități mari în rădăcini și mai puțin în ramuri. Din această cauză, se formează puțini muguri de rod sau uneori chiar de loc. Dacă reușim însă să micșorăm circulația sevei elaborate spre rădăcini substanțele de rezerve se vor aduna într-o măsură mai mare în ramuri. Iată cum putem face acest lucru:

Scoatem cu briceagul de altoit un inel din scoarța unei ramuri groase de un deget; apoi îl inversăm în așa fel încît partea dinspre trunchi să vie înspre vîrf. Inelul îl așezăm cu grijă la loc, legîndu-l strîns cu rafie sau tei topit, ca la altoire. In felul acesta, în porțiunea de ramură dinspre vîrf se adună mai multe substanțe de rezervă care ajută la formarea mugurilor de rod numeroși și puternici. Operația aceasta se face cînd pomul se află în perioada de vegetație la începutul verii, pentru ca cicatrizarea să se facă repede.

PLANTAREA VIȚEI DE VIE CU AJUTORUL HIDROBURELOR

Stațiunea antifiloxerică unională din U.R.S.S., a pus la punct o metodă rapidă de plantare a viței de vie, care a fost introdusă în producție.

Astfel, în colhozul Bulganin s-a folosit pentru plantarea viței o autocisternă cu o capacitate de 3.800 de litri, prevăzută cu 3 hidrobure cu robinete pentru închidere.

Intr-un schimb au fost realizate 2,1 hectare. La fiecare groapă s-a folosit 2,5—3 litri de apă cu o presiune de 1,5—2 atmosfere.

La alte colhozuri a fost utilizat în acest scop un agregat format dintr-o stropitoare, O.K.P.—15, realizîndu-se cu 14 oameni 3,5 hectare într-un schimb.

Folosind metoda de plantare a butașilor cu ajutorul hidroburelor productivitatea muncii crește de 8—10 ori, cheltuielile se micșorează de 3,5—4 ori, iar procentul de prindere este de 99—100 la sută.

Belșug

Pentru colectivistul Georgescu Paraschiv și familia sa, ca și pentru toți colectiviștii gospodăriei agricole colective din Palazu-Mare, regiunea Constanța, anul acesta a fost un an rodnic. Belșugul din casa lui Georgescu Paraschiv este rezultatul celor 1.300 zile-muncă pe care el și familia sa le-au făcut în acest an.

Știri

Folosind în hrana animalelor nutrețuri însilozate, numeroase gospodării agricole de stat și gospodării colective realizează producții de lapte aproape egale cu cele din perioada pășunatului. Gospodăriile colective Tătaru și Topraisar din regiunea Constanța, de exemplu, au sporit producția de lapte de vacă în perioada de iarnă cu 400—500 litri de lapte de vacă furajată. In întreaga țară, s-a însilozat anul acesta o cantitate de nutrețuri cu 140 la sută mai mare decît anul trecut.

★

Zilele trecute, o delegație de colectiviști, întovărășiți, activiști de partid și de stat din raionul Murgeni a făcut o vizită prietenească în raionul Leova (R.S.S. Moldovenească). Delegația a vizitat colhozuri, un sovhoz, un S.M.T., cîteva sate, unități culturale etc. fiind primită pretutindeni cu dragoste frățească. Membrii delegației romîne au fost plăcut impresionați de organizarea muncii în agricultura sovietică, de bunăstarea generală din satele raionului Leova.

★

Anul acesta, unitățile agricole socialiste cooperatiste și asociațiile de producție din regiunea Craiova au recoltat peste 240 de vagoane de orez. Cu tot timpul nefavorabil din acest an, recolta medie la hectar a depășit 2.800 kg. De exemplu, de pe 40 de hectare cultivate cu orez gospodăria agricolă colectivă din Izbiceni, raionul Corabia, a obținut 162 de tone orez nedecorticat, realizînd o producție medie de peste 4.000 kg la hectar.

Rentabilitatea culturilor de orez a determinat pe cultivatori ca în anul viitor să extindă orezăriile de aproape trei ori, atingînd 4.200 de ha. Zilele acestea au fost încheiate peste 800 de contracte cu 10 gospodării colective, 5 întovărășiri și numeroase asociații de țărani muncitori.

INCEPE APLICAREA EXPERIMENTALA A SISTEMULUI IMBUNATAȚIT DE SALARIZARE PENTRU MUNCITORII DIN ATELIERELE S. M. T.-URILOR

Zilele trecute, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a comunicat S.M.T.-urilor din întreaga țară normele pentru aplicarea experimentală a sistemului îmbunătățit de salarizare și premiere pentru muncitorii din atelierele de reparații. Regulamentul pentru aplicarea măsurilor necesare experimentării noului sistem îmbunătățit de salarizare și premiere prevede că în atelierele de reparații vor trebui să fie încadrați numai muncitorii de care este nevoie pentru repararea și întreținerea mașinilor agricole, în raport de dotarea atelierului. Numărul de muncitori în atelier nu trebuie să depășească pe cel stabilit la începutul fiecărui an de către serviciul regional S.M.T. Muncitorii care în baza măsurilor tehnico-organizatorice luate vor prisosi la ateliere vor trece să lucreze în brigăzile de tractoare.

In ceea ce privește salarizarea muncitorilor din ateliere, regulamentul prevede că el se va face în regie cu premii, conform rețelei tarifare de salarizare. Cîștigul mediu lunar va fi de 806 lei la 204 ore lunar, în care se includ premii pentru depășirea planului de producție prin executarea la timp și de calitate a reparațiilor și întreținerilor la tractoare și mașini agricole. Bineînțeles că în cadrul cîștigului mediu pe atelier muncitorii care obțin rezultate bune pot realiza cîștiguri cu mult mai mari.

Repartizarea pe categorii a muncitorilor se va face în raport de calificarea lor. Regimul de lucru în atelierele de reparații este de 8 ore, iar în perioadele în care cerințele procesului de producție o necesită, conducerea stațiunii va putea prelungi durata zilei de lucru (pentru meseriile de care e strictă nevoie) la 10 ore, cu plata orelor prestate în plus ca ore normale.

In scopul bunei desfășurări a muncii în atelier, șeful de atelier, pe baza normelor de timp în vigoare la repararea tractoarelor și mașinilor agricole și condițiilor specifice locale, va întocmi, decadal sau bilunar, planul de lucru al atelierului și sarcinile fiecărui muncitor, pentru îndeplinirea acestui plan.

Pentru muncitorii care lucrează la cald în condiții vătămătoare se acordă la salariile tarifare de încadrare următoarele sporuri:

— sudori spor de 5 la sută;

— mecanici de tractoare și mașini agricole, pe perioada cînd lucrează la forje, un spor de 10 la sută.

Premiile pentru executarea reparațiilor se acordă de către directorul S.M.T.-ului (după 15 zile de la intrarea în funcțiune a mașinilor reparate, cu condiția ca acestea să funcționeze în bine) muncitorilor care au contribuit în mod efectiv la executarea reparațiilor la timp și de bună calitate, în raport cu aportul fiecăruia. De asemenea, pentru asigurarea bunei funcționări a mașinilor în campaniile agricole și dacă S.M.T.-ul a depășit planul de producție, se vor acorda premii — pînă la 50 la sută din volumul tarifar de încadrare pentru depășirea planului pe S.M.T. în campania de primăvară, pînă la 75 la sută din salariul tarifar pentru campania de vară și pînă la un salariu tarifar în campania de toamnă.

Pentru realizarea de economii la capitolul reparații, conducerea stațiunii va putea premia cu pînă la un salariu tarifar la sfîrșitul anului pe muncitorii care au contribuit la aceasta, cu condiția îndeplinirii planului de reparații, respectarea prețului de cost planificat și realizării planului de producție în hectare arătură normală.

Conducerea S.M.T.-ului poate premia și pe muncitorii din atelier care s-au evidențiat în mod deosebit la diferite acțiuni neprevăzute în regulament.

In scopul justei aplicări a sistemului îmbunătățit de salarizare, conducerile S.M.T.-urilor și comisiile de coordonare de la regiuni și unități vor trebui să ia toate măsurile necesare în scopul organizării acțiunii de difuzare și prelucrare a regulamentelor privind salarizarea muncitorilor din atelierele de reparații.

Serviciile regionale S.M.T. vor trebui să transmită S.M.T.-urilor regulamentele de salarizare și premiere și indicii tehnico-economici privind aplicarea diferențiată pe unități, în raport de condițiile concrete ale fiecăreia. Pînă la 14 decembrie, regulamentele de salarizare și premiere vor trebui prelucrate la secțiile agricole regionale cu directorii și contabilii șefi ai unităților. In S.M.T.-uri, prelucrarea regulamentelor se va face pînă la 15 decembrie. La aceste ședințe, este necesar să ia parte toți muncitorii din ateliere, ca și personalul de conducere și tehnico-administrativ. Concomitent cu prelucrarea regulamentelor pentru aplicarea salarizării, trebuie să se facă și analiza planului de măsuri tehnico-organizatorice, în vederea descoperirii resurselor interne și creșterii producției și productivității muncii.

Comisiile de coordonare din S.M.T.-uri alcătuite în scopul aplicării experimentale a sistemului de salarizare și premiere vor trebui să definitiveze planul de măsuri tehnico-organizatorice, pe baza sugestiilor date de muncitori, plan care să asigure condițiile materiale pentru aplicarea salarizării și creșterea productivității muncii.

Săgeți

La gospodăria colectivă din comuna Dițești, regiunea Ploești, sînt colectiviști ca Nicolae N. Ion, Gheorghe Stan, Gheorghe Mocanu, care deși se pricep la tîmplărie sau zidărie, la gospodărie nu vor să lucreze în meseria respectivă.

— Avem și noi nevoie de un tîmplar...
— Nu cred să găsiți pe aici!...

Desen de NIC. NICOLAESCU

Sugestii pentru plan

Gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție cu rentă și întovărășirile agricole, se află acum în preajma unui eveniment deosebit de însemnat: discutarea dării de seamă asupra înfăptuirilor din anul care s-a scurs și definitivarea planului de producție pe anul viitor.

In dorința de a ajuta unitățile cooperatist-socialiste să pună în discuție și să includă în planul de producție pentru 1958 acele sarcini care să ducă nemijlocit la dezvoltarea armonioasă a gospodăriei colective, inaugurăm rubrica de față.

Invităm pe inginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști, pe conducătorii unităților de construcții agrozootehnice și pe membrii ai unităților agricole cooperatiste, să trimită ziarului cît mai multe propuneri considerate de ei că pot fi incluse în planul de producție pentru anul viitor.

● In anul 1957 porumbul a ocupat în gospodăria colectivă din comuna Comoriște, raionul Oravița, doar 6 la sută din totalul suprafeței arabile. Dată fiind însemnătatea cultivării porumbului îndeosebi pentru dezvoltarea creșterii animalelor, suprafața ocupată de această plantă poate crește pînă la cel puțin 20 la sută. Mai ales că porumbului îi priește foarte bine solul gospodăriei.

● Cantitatea de fîn ce se obține din livezile de pomi fructiferi este, în general mică. De acest lucru au ținut seama colectiviștii din Valea Roșie raionul Oltenița cînd au hotărît să replanteze în primăvara viitoare 100.000 stoloni căpșuni în cele 4 ha livadă. Un nou capitol de venituri va apare anul ce vine în evidența gospodăriei. El va consemna un cîștig de aproape 100.000 lei. Exemplu demn de urmat și de alte numeroase gospodării colective.

● La gospodăria colectivă din Schela, raionul Suceava au fost consumate doar 35 zile-muncă pentru întreținerea și strîngerea recoltei de porumb de pe un ha. La colectiva din Rădești raionul Vaslui, consumul de zile-muncă pe aceeași unitate de suprafață, a fost aproape dublu deși nu s-a obținut o recoltă mai mare. Prin înlăturarea risipei de zile-muncă, forțele rămase disponibile pot fi folosite în alte sectoare aducătoare de venituri, ca cel al creșterii animalelor de pildă. Numai așa se poate obține o creștere reală a valorii zilei-muncă.

Observație valabila nu numai pentru colectiva din Rădești...

● La cele 254 ha teren arabil — nici un animal de producție. Așa stau lucrurile la gospodăria colectivă din comuna Cuza-Vodă raionul Negrești. Probabil că în adunarea generală pentru întocmirea planului de producție, colectiviștii vor discuta printre altele, de ce în 1957 li s-au repartizat numai cîțiva lei la ziua-muncă. Principala cauză trebuie căutată în situația de mai sus.

Vizitînd expoziția „Arta populară a naționalităților conlocuitoare din R. P. R."

Intre manifestările prilejuite de Luna Culturii, inaugurarea în Capitală a „Expoziției de artă populară a naționalităților conlocuitoare din R. P. R." se situează fără îndoială la loc de cinste.

Stabiliți în țara noastră de-a lungul vremurilor, diferitele grupe etnice și-au dezvoltat forme de cultură originale, bazate pe tradițiile lor naționale. Dar, fie că este vorba de meșteșugurile înfloritoare ale sașilor și ungurilor din Ardeal, de varietatea de aspecte specifice grupelor slave — de la formele rustice și pline de sevă ale huțanilor din nordul țării, pînă la costumul pescarilor din Deltă — sau de farmecul acelui orient plin de culoare pe care îl regăsim în arta turcilor și tătarilor, toată această diversitate de forme de manifestări artistice uimește și încîntă ochiul vizitatorului.

Două săli din expoziție adăpostesc creațiile artistice ale populației maghiare din Ardeal, ce se caracterizează mai ales prin costume bogate în culori și ornamente. Creația artistică populară a secuilor este valoroasă îndeosebi în ceea ce privește sculptura în lemn cu ornamente florale, începînd de la porțile monumentale ale ogrăzilor și pînă la măruntele obiecte de uz casnic: forme de turtă dulce, păpușari de brînză, zimți pentru întins pînza etc. Broderia și scoarțele secuiești se aseamănă mult cu cele romînești, atît prin motivele geometrice cît și prin colorit. Portul secuiesc al bărbaților este deosebit de interesant datorită faptului că prezintă unele elemente specifice uniformei grănicerești. Portul maghiar din regiunea Cluj este fastuos, multicolor, cu abundență de broderii, panglici și mărgele. Pînă și haina bărbătească de toate zilele — szűrul — are ornamente florale din multe culori. Ceramica maghiară, bogat reprezentată în expoziție, este foarte variată, de la ceramica neagră de Mădăraș și ceramica nesmălțuită de Corund pînă la faianța de Györ. [illegible] predomină ca element caracteristic.

Portul popular săsesc s-a dezvoltat pe un vechi fond germanic cu unele influențe de port romînesc. Bogat, de o mare eleganță, portul săsesc folosește cojoacele și chimirele cu broderii florale multicolore obținute prin stanțare și împletituri de piele, precum și podoabe prețioase din metal cu motive vechi.

Interesant este portul bulgarilor, cu multe influențe romînești și orientale. Cămășile femeiești, vîlnicele, sînt asemănătoare cu cele romînești din sudul țării, dar în culori mai vii. Valoroase sînt și țesăturile (scoarțe, fețe de pernă) cu ornamente mari geometrice, în culori tari. În broderii și țesături predomină roșul, portocaliul și albastrul.

Elementele decorative din lemn traforat și pictură pe lemn (uși, ferestre) și pe tencuială (sobe) ale lipovenilor sînt interesante și deosebit de grațioase. Costumele lipovenilor folosesc în mare măsură brocatul și mătasea, măestria artistică constînd în îmbinarea îndrăzneață a culorilor vii.

Multe creații valoroase se văd în realizările artei populare sîrbești. Merită a fi semnalate în mod deosebit țesăturile de lînă pentru ornamentarea interiorului casei (chilimuri, scoarțe, traiste), cu grațioase îmbinări de culori în tonuri calde.

Locuind într-o regiune de munte — cîteva sate din raionul Reșița — crașovenii își manifestă talentul artistic în special în țesăturile de lînă (catrințe, brîie, păretare), precum și în broderiile de cămăși. Culorile sînt tari, predominînd violetul, verdele și negrul. Foarte fine sînt și crestăturile în lemn la furcile de tors și alte obiecte de uz casnic.

Ultima sală a expoziției adăpostește arta populației tătare și turce din sudul și centrul regiunii Constanța. Caracterizat prin elemente specifice orientale, portul are o croială caracteristică cu ornamente florale în culorile roz, violet și verde. În același stil sînt brodate și batistele, maramele, cingătoarele etc.

Bogata și variata artă populară a naționalităților conlocuitoare din țara noastră, — oglindită cu multă pricepere în expoziție — cunoaște în regimul nostru democrat o puternică înflorire, iar artiștii populari, aparținînd tuturor naționalităților, aduc prin talentul lor o contribuție de seamă la formarea culturii socialiste în patria noastră.

S. LEONARD

La o cooperativă sătească

Ne aflăm la magazinul cooperativei de consum din comuna Avrig, regiunea Stalin. După cum se vede acești tineri îmbrăcați în strale ardelenești au venit să-și cumpere încălțăminte. Gestionarul le-a pus la dispoziție pantofi și bocanci pe care le-a primit de curînd de la baza raională. Vlad Maria e bucuroasă că și-a găsit pantofi așa cum dorea ea.

Ce să citim

Elena Mătase: MĂLINA

„Mălina" este titlul unei nuvele valoroase a Elenei Mătase publicată de curînd în colecția Albina a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă.

Mălina e o femeie de țară, autentică din creștet pînă în tălpi. Nu e idealizată, nu e înnegrită. O femeie harnică, iubitoare, una din milioanele de făpturi care muncește și se bucură de rodul strădaniilor ei, care își prețuiește bărbatul, își crește cu grijă copiii — într-un cuvînt: un om adevărat.

Această Mălină încearcă o stare de suflet dramatică. Tinca, tractorista, e pricina frămîntărilor ei necontenite. Mălina simte că bărbatul ei o îndrăgește pe fata care conduce „harudughia" — cum, de necaz îi numește motorul. Se iscă, din această pricină, certuri între soți. Mălina e o fire năvalnică, își rostește gîndul fără ocol. Se mai amestecă și cîte o „binevoitoare" care o întărîtă („vezi că-ți fură bărbatul") și traiul lor se trece în amărăciuni. Au loc chiar scene mai violente, ca, de pildă, aceea în care Mălina e încredințată ca „i-a prins" (pe Alexe, bărbatul ei, cu Tinca).

Din pricina acestei stări de suflet Mălina nu poate participa la viața nouă a satului, nu poate înțelege rostul gospodăriei, al muncii obștești.

Dar în zilele noastre legătura dintre soți — întemeiată pe un simțămînt adînc și reciproc de dragoste — nu poate fi zdruncinată așa de ușor.

Pînă la urmă însă Mălina înțelege că s-a pripit în gelozia ei oarbă, înțelege că va trebui să facă ceva pentru a crește în ochii bărbatului ei.

În scena finală ajunge să fie, trup și suflet, de partea celor mulți, a fraților și surorilor ei care au ridicat viața satului și se străduiesc s-o facă din ce în ce mai frumoasă.

Elena Mătase a realizat o carte bine închegată, cu personaje interesante, cu conflicte puternice.

I. PELTZ

Indrumător pentru recunoașterea bolilor plantelor cultivate

Literatura agricolă din țara noastră cuprinde numeroase lucrări de patologie vegetală de o valoare de netăgăduit. Cu toate acestea, marele număr de boli ale plantelor și uimitoarea lor varietate au făcut să se simtă nevoia unei lucrări, care, într-o formă cît mai clară și concisă, să realizeze un scop practic: acela de a servi agronomului din teren ca ghid în recunoașterea bolilor plantelor cultivate, asigurînd totodată diagnosticarea lor precisă.

O astfel de lucrare a fost cu succes realizată de ing. agr. Eugen Docea și colaboratorul său ing. agr. Val. Severin. Intitulată „Indrumător pentru recunoașterea bolilor plantelor cultivate" lucrarea a apărut nu de mult în Editura Agro-Silvică de Stat.

In prima parte a cărții sînt explicați termenii referitori la anatomia și fiziologia agenților patogeni, urmează apoi cheia pentru determinarea bolilor la plantele cultivate și descrierea bolilor. In sfîrșit, indexul pentru denumirile latinești ale plantelor, denumirile corespunzătoare în limba romînă și bibliografia formează încheierea.

Pentru ca Indrumătorul să poată fi folosit în mod cît mai expeditiv, materialul s-a sistematizat pe grupe de plante: bolile cerealelor, bolile plantelor industriale, ale plantelor furajere etc. O parte din bolile cuprinse în acest ghid au fost identificate și descrise de înșiși autorii susnumiți aducînd astfel un valoros aport științei și practicii agricole.

După cum se poate constata, lucrarea întrunește o serie întreagă de condiții care-i dau însușirea de a fi deosebit de necesară practicii. In primul rînd, prin simplitatea cu care înfățișează aspecte atît de variate și complicate ale activității și manifestărilor exterioare ale microorganismelor fitopatogene, ea devine accesibilă tuturor lucrătorilor din agricultură. La aceasta se mai adaugă faptul că autorii n-au omis ca, înaintea oricărei descrieri, să explice termenii științifici care în mod inevitabil apar în mare număr în cuprins. Important este de asemenea că, într-un număr redus de pagini, lucrarea cuprinde toate trăsăturile caracteristice care deosebesc net o boală de alta, și prin aceasta asigură preciziunea diagnozei.

Sintetizînd, din materialul greoi și vast adunat de oamenii de știință în decursul timpului, necesarul pentru teren, într-o formă clară plăcută și atractivă, ing. agr. Eugen Docea și Val. Severin au reușit să pună la îndemîna lucrătorilor din agricultura noastră o lucrare ce răspunde cu succes cerințelor practicii.

Ing. LIDIA POPA

Cum să facem controlul silozurilor de sfeclă și cartofi

Buna păstrare a sfeclei și cartofilor pe timpul iernii depinde în mare măsură și de felul în care se face controlul permanent al silozurilor.

Silozurile de sfeclă (semincerii), înainte de venirea înghețurilor se acoperă cu un strat de pămînt gros pînă la 80 cm la bază și 70 cm la coamă (grosimea variind după regiune).

In regiunile cu temperaturi mai scăzute dau bune rezultate silozurile acoperite cu un strat de pămînt de cca 20 cm, peste care se pune un altul de cca 20 cm bălegar, pleavă sau paie și apoi altul de 20 cm pămînt.

Silozurile de sfeclă nu au nevoie să fie prevăzute cu instalații de aerisire, deoarece în condițiile climatului nostru cu schimbări bruște de temperatură riscăm ca semincerii să înghețe sau să se strice.

In siloz temperatura se va controla cel puțin de două ori pe săptămînă. In cazul cînd temperatura din interiorul silozului depășește plus 5 grade, iar temperatura aerului este mai scăzută trebuie luate următoarele măsuri: se construiesc ferestre de aerisire din 6 în 6 metri distanță, pe ambele părți ale silozului, descoperindu-le de pămîntul de sus de la coamă și pînă jos pe o lățime de 30 cm.

Ferestrele de aerisire se lasă deschise ziua, dacă temperatura se menține în jurul a plus 5 grade. In caz de îngheț silozul se acoperă cu un strat de paie coceni etc. pînă în momentul cînd temperatura din siloz a scăzut sub plus 5 grade pînă la minimum 0 grade. In timpul nopții ferestrele nu se lasă deschise. In momentul cînd temperatura din siloz a rămas constantă sub plus 5 grade, ferestrele se închid la loc cu pămînt, sau se lasă acoperite cu paie tot timpul iernii.

In cazul silozurilor de cartofi, temperatura în siloz trebuie să fie cuprinsă între plus 2-3 grade.

In timpul gerurilor mari, răsuflătoarele silozului se vor ține închise, astupîndu-se cu paie. Dacă temperatura în siloz scade la plus 1 grad, silozul se mai acoperă cu un strat de cca 50 cm paie sau coceni care servesc totodată pentru reținerea zăpezii.

Cînd pericolul gerurilor mari a trecut zăpada de pe siloz trebuie înlăturată.

Temperatura în interiorul silozului de cartofi trebuie controlată cît mai des.

Dacă temperatura se ridică peste plus 4 grade, se vor lua măsuri de aerisire. Creșterea temperaturii peste plus 6 grade în timpul gerurilor mari arată un început de putrezire a cartofilor.

In acest caz silozul trebuie imediat aerisit prin deschiderea răsuflătoarelor și chiar prin formarea de deschizături pe coamă. Dacă nici în acest fel temperatura nu scade silozul trebuie descoperit, iar cartofii aleși și transportați în pivniță. Această operație trebuie făcută numai în zilele mai puțin geroase.

Temperatura de plus 12-15 grade imediat după însilozarea cartofilor nu este alarmantă, deoarece este vorba de o încălzire temporară pricinuită de respirația intensă a cartofilor proaspeți recoltați și depozitați.

E bine să știm

Să combatem pesta aviară

Pesta aviară este o boală molipsitoare care apare mai ales toamna și iarna, producînd pierderi mari la păsări. Boala se transmite atît de la o pasăre la alta cît și prin apă, furajele și diferitele obiecte pe care au căzut microbii. Principalele surse de molipsire sînt: păsările bolnave, cadavrele acestora aruncate în șanțuri, sau pe malul apelor — carnea și sîngele, precum și ouăle sau penele care provin de la păsările bolnave. Boala se mai poate transmite și prin încălțăminte, haine, diferite unelte, copitele animalelor, căruțele și mașinile care circulă.

Semnele bolii durează de la 4-12 zile. La început pasărea bolnavă e abătută, somnoroasă, n-are poftă de mîncare iar din cioc i se scurge un lichid vîscos cu miros urît. Totdeauna are diaree de culoare galbenă cenușie, uneori verzuie cu firișoare de sînge. Păsările bolnave uneori pot prezenta și paralizii la aripi sau picioare. Acestea uneori au gîtul sucit într-o parte, coada strîmbată iar alte ori stau cu gîtul întins, cu ciocul deschis avînd respirația greoaie. Mortalitatea la găini mai ales la tineret poate ajunge pînă la 90 la sută. Din această cauză cel mai bun mijloc de combatere a bolii este prevenirea ei în primul rînd prin vaccinarea tuturor păsărilor.

Ce trebuie să facă fiecare crescător de păsări? In caz de boală el va anunța imediat tehnicianul sau medicul veterinar — va opri apoi vînzarea și scoaterea păsărilor din curțile infectate.

Va distruge prin ardere păsările moarte, va dezinfecta cotețele și curțile după îndrumările date de organele veterinare, iar carnea și ouăle de la păsările bolnave sau suspecte de boală vor fi puse în consumație numai după fierbere.

Mațele, penele și rămășițele de la păsările tăiate, bolnave sau suspecte de boală vor fi arse sau fierte bine. De asemenea apa în care s-a spălat carnea păsărilor bolnave va fi întîi fiartă și apoi vărsată într-o groapă specială cu dezinfectante.

CONTRACTELE COLECTIVE trebuie traduse în viață

Realități din regiunea Suceava

De curînd, a avut loc la Suceava o adunare generală a activului sindical din unitățile agricole de stat, la care au luat parte membrii comitetului regional, președinții comitetelor de întreprindere și instituții, activiști culturali și reprezentanți ai organelor administrative.

Cu această ocazie, s-a dezbătut Rezoluția celui de al V-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor Agricoli și Silvici, făcîndu-se în același timp o temeinică analiză asupra realizărilor și lipsurilor organelor sindicale și administrative din regiune.

Majoritatea vorbitorilor din cele 58 de întreprinderi și instituții agricole de stat au subliniat justețea celor prevăzute în Rezoluția Congresului și anume că: „organele sindicale din agricultură și silvicultură trebuie să facă din contractele colective planul lor permanent de muncă și să analizeze periodic împreună cu organele administrative modul cum se îndeplinesc angajamentele reciproce din contract, să asigure traducerea în viață a hotărîrilor luate în adunările generale cu ocazia dărilor de seamă asupra contractelor colective".

Din analiză a reieșit că, datorită preocupării organelor sindicale și colaborării lor cu cele administrative, în majoritatea unităților agricole de stat din regiunea Suceava, muncitorii, tehnicienii și inginerii și-au îndeplinit cu cinste sarcinile ce le reveneau, reușind să dea importante cantități de produse agricole peste plan. De exemplu, gospodăria de stat Albești a dat în primele 10 luni din acest an 353 tone de grîu și 219 hl lapte. Aci, prețul de cost a fost redus cu 213 lei la tona de grîu, cu 317 lei la tona de orz, cu 561 lei la tona de ovăz, cu 0,41 lei la litrul de lapte, cu 5,45 lei la kg de lînă etc. Nici angajamentele social-culturale nu au fost neglijate la această gospodărie: s-au construit și dat în folosință 3 locuințe pentru familiști, s-a instalat un injector la bucătărie, s-a amenajat o sală de mese, s-a instalat o macara de ridicat greutăți la atelierul mecanic, s-a amenajat un colț roșu dotat cu mobilierul necesar.

Și la gospodăria de stat Dingeni planul de producție a fost depășit cu 397 tone la grîu, cu 20 tone la floarea-soarelui, cu 250 hl la lapte de vacă, cu 14 tone la carne, la porumb recolta medie fiind de 5.000 kg știuleți la ha.

Dîndu-se atenție creării unor condiții mai bune de muncă și social-culturale în această unitate s-a construit o secție nouă de reparat autocamioane, s-a asigurat un vagon-dormitor pentru muncitorii din sectorul zootehnic care se deplasează la tabere de vară în cîmp, s-a organizat gospodăria anexă a cantinei cu o suprafață de 3 ha teren (care a asigurat zarzavaturile necesare), s-a dat în folosință un nou local pentru cantină. De asemenea, a fost amenajat și dotat cu mobilier un colț roșu și o bibliotecă.

Totuși, mai sînt în regiunea Suceava unele unități agricole de stat, unde conducerile nu acordă atenția cuvenită creării unor bune condiții de muncă și de trai pentru muncitori. De pildă, tov. Bădrăgan I. de la S.M.T. Albești a scos în evidență lipsa de preocupare a conducerii acestei stațiuni pentru încălzitul atelierului și garajului în timpul iernii, pentru aprovizionarea cantinei și brutăriei cu cele necesare și amenajarea băii din incinta S.M.T.-ului.

Vorbitorii au subliniat că pe drept cuvînt Congresul sindicatului a criticat aspru pe acei conducători care nu se ocupă de realizarea propriilor lor angajamente luate prin contractul colectiv în fața muncitorilor, ci privesc cu indiferență nevoile acestora.

Rezoluția Congresului al V-lea al sindicatului, care se dezbate în prezent în masele de muncitori din S.M.T.-uri și gospodării de stat, trebuie să ducă la îmbunătățirea activității organelor sindicale și administrative, ca astfel acestea să acorde o mai mare grijă față de nevoile oamenilor muncii.

Iată de ce este necesar ca planurile de acțiune care se vor întocmi în urma dezbaterilor să prevadă măsuri concrete în scopul lichidării deficiențelor ce se mai manifestă în munca organelor sindicale și administrative.

ALEXANDRU ATOMULESEI
corespondent

Noi avantaje pentru contractanții de animale

De curînd, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a emis o dispoziție prin care producătorii agricoli care au predat cotele obligatorii de carne pe anul în curs pot beneficia de reduceri din cota obligatorie pe anul 1958, în cazul că aceștia au încheiat contracte cu termen de predare a animalelor pînă la finele acestui an. Acest drept se referă deci la acei producători care au încheiat contracte de la începutul lunii noiembrie și pînă în prezent și care urmează să predea animalele pînă la 1 ianuarie 1958. Cantitățile ce vor fi reduse din cota obligatorie de carne pe anul 1958 sînt prevăzute în H.C.M. nr. 122 din 1957, care reglementează condițiile de contractare a animalelor, precum și în contractele tip.

Contractanții pot primi lămuriri mai amănunțite de la oficiile raionale de achiziții și contractări de animale (ORACA) precum și de la achizitorii raionali și agenții comunali de achiziții și contractări de animale.

Prăsilă regală

(Poveste cu tendinți antidinastice)

de ANTON BACALBAȘA

Născut în anul 1865 la Brăila, Anton Bacalbașa se dedica de tînăr gazetăriei. Lucrînd și colaborînd la „Dezrobirea", „Democrația socială", „Munca", „Adevărul", „Moftul Romîn", „Moș Teacă" și alte publicații progresiste, Bacalbașa a luat parte la toate campaniile presei muncitorești în perioada în care a scris la aceste publicații.

Exponent al revoltei maselor populare împotriva asupririi lor de către clasele stăpînitoare, împotriva nedreptăților sociale, Anton Bacalbașa a combătut fără cruțare, mai cu seamă prin scrieri satirice, — cu arma rîsului, — racilele societății din vremea sa, dezvăluind mecanismul orînduirii capitaliste, toată putreziciunea instituțiilor acestei orînduiri.

El a luptat cu aceeași pasiune și împotriva marii moșierimi, prin scrieri în care arată de multe ori suferințele țăranilor, ca și împotriva spiritului cazon din armată (creînd un erou rămas celebru — Moș Teacă), împotriva presei corupte și a parlamentarismului putred burghezo-moșieresc, ca și împotriva tendințelor antiștiințifice ale culturii burgheze.

Bacalbașa a fost unul din scriitorii care au atacat în chipul cel mai mușcător dinastia monarhică, această „ciumă", cum spunea el. Lupta lui împotriva monarhiei se încadrează în acțiunea dusă de ceilalți scriitori de la sfîrșitul secolului al XIX-lea, printre care I. L. Caragiale, Al. Vlahuță, B. P. Hașdeu, C. Mille, Traian Demetrescu și alții.

Recurgînd uneori la forma basmului popular pentru a ataca monarhia, Bacalbașa a realizat schițe antimonarhice foarte usturătoare, ca de pildă, „Prăsilă regală", în care înfățișează povestea dinastiei de Hohenzollern și pe care o reproducem în pagina de față, „Statistica celor slabi", în care își bate joc de cei ce pretindeau că țara întreagă s-a bucurat la nașterea „pruncului Romîniei oficiale" (prințul moștenitor) sau „Marele căpitan", pamflet antimonarhic în formă de portret satiric.

Gazetar și scriitor de talent, Anton Bacalbașa și-a cîștigat prin activitatea intensă pe care a desfășurat-o în slujba poporului, în scurta lui viață un loc pe deplin meritat în literatura țării noastre.

A fost odată un împărat. Și împăratul ăsta era calic de mama focului. Își întorcea chipiul pe dos cînd se învechea, făcea negoț de brînză și de unt proaspăt, aducea pînă și vaxul de ciubote de la Viena, pentru că acolo era mai ieftin și transportul nu-l ținea nici o lețcaie chioară; mă rog, era calic de parcă trăsese pă dracu de coadă toată viața și tocmai acuma se îmbogățise.

Cu viața era mulțămit ca prostu, că nici deștept nu era, măcar că era șiret ca o vulpe crescută la călugărițe; numai un necaz avea și el, că nu-i dăduse dumnezeu copii. Pesemne că dumnezeu n-a vrut să se înmulțească neamul lighioilor calice.

Așa, ce s-a gîndit împăratul? Zice: „Măre, copii nu-mi trebuiesc, că prea țin parale multe. Nu-i vorba, de îmbrăcat i-aș îmbrăca eu ușor, că tot rămîn haine de la viziitii care ies la pensie; de mîncat iar n-ar fi greu: aș cere probele de la la garda palatului în fiecare zi — da' oricum tot te sfănțuiesc copiii! Mai bine, haidi, să iau unu făcut gata de altul".

Și cum sta el așa pe gînduri, ce-l trăzni prin cap? și-și aduse aminte că are un frate și că frate-său ar scăpa bucuros de o potaie de copil, că e un netot.

Cum s-a gîndit, așa a făcut. A scris lui frate-său, care i-a trimis puiul de băiat cu ăi dinții tren de marfă.

Cînd l-a văzut împăratul că vine, strejit și jerpelit, cu urechile pleoștite, era p-aci-p-aci să-l trimită la Han-Tătar, că prea era urîtă jigodia, de speria lumea. Cînii îi lătrau, găinile se ascundeau, pînă și vornicul începuse să urle a pustiu. Da' mai pe urmă ce s-a socotit împăratul? Zice: „Lasă, măre, că și eu eram slut cînd eram țîngău și am venit în țara asta; da' pe urmă s-au deprins toți cu mine, că de la o vreme se deprinde omu și cu ciuma".

Îl luă deci pe băiat, îl trimise la baie, îl înțoli cu un rînd de straie de la un bucătar al palatului, care tocmai murise fără moștenitori, îi mai potrivi urechile și-l puse lîngă el pe tron.

— Să fii cuminte, băietane, îi zise împăratul, să faci și tu ce-oi vedea că fac el. Ai căzut pe chilipir, aicea-i țară îmbelșugată (adică eminamente agricolă), iar sfetnicii sînt niște găuți de joacă cum le cînți... Doar nu te-am adus aici de dragul urechilor tale... da' m-am gîndit că avem neamuri multe și decît să procopsesc pe vreun firfiric-brîu de aiurea, mai bine pe unul din neamul meu.

— Lasă, unchiule, răspunse băiatul, că știu eu cum să mă port!...

Și zău c-a știut! Cum s-a mai înviorat puțin, a început să calce pe urmele lui unchi-său; nu te-ai fi lipit de el să-i scoți un gologan, măcar să fi crăpat dracu! Își întorcea și el chipiurile și aduna bani în colțul ciorapului; iar cînd se făcea grămăgioara mai mare, haidi! o trimetea în țara lui! Ce-și zicea el! Te pomenești că te ia o dată la goană de aici cu nepusă masa! Ce te faci atunci, dacă n-ai acasă nici sfanț chior?...

Cu toate astea, băiatul începuse a slăbi. Unchiu-său băgase de seamă că nepoțelul se streja mereu, dar nu știa ce are. Măi, ce să aibă băiatul? Te pomenești că dă ortul popii, și atunci alt bucluc, să mai aduci altul, să-l mai înveți și pe ăla!

A întrebat împăratul pe la toți vracii și pe la toate babele, dar nimeni nu știa ce are Fridelache, că așa îl chema. Ba că a mîncat laur și o să turbeze, ba că are streche regală, ba că a prins igrasie la cap din pricina învățăturii, ba că trebuie operat la urechi, că-i atîrnă prea greu — nimeni nu știa ce are. Numai ce vine tocmai la urmă un șoltic de bătrîn, care înșelase și pe muma-pădurii în viața lui, și zise:

— Ce mi-i da, maistate, să-ți spun eu ce are flăcăul?

— Îți dau ce vrei, numai scapă-mă, că-i păcat de bunătate de parale pe care trebuie să le dau pe coroana de la dric...

— Apii... să-mi dai... aista... ministeriul și... aiasta disolvarea!

— Dăruite să-ți fie!

— Amu... zise șolticul bătrîn... băietanu matale, c'coane maistate, n-are nimic la cap... are la... aiasta...

— La care?...

— La... pardon, la călcîie... îi hamurezat...

— Cum se poate?

— Iac-așa!

Cum a auzit împăratul, s-a făcut foc. Și s-a pus de pîndă.

Într-o noapte, tocmai pe cînd cîntau cocoșii, l-a și prins pe Fridelache cu dragostea în traistă.

— Ptiu! Mascara! Ucigă-te toaca! Ferfluchter! Și eu credeam că ai igrasie la cap! Auzi, amorezat! Amor îți trebuia, urechilă? Și încă cu cine! Cu o fată săracă! Apoi, dacă faci copii, carne cu urechi? Vrei să rămîie moștenire banii tăi în țara asta? N-ai destule fete în țara ta, să te însoți pînă ce n-ăi mai putea? Să piei, că te ia mama dracului! Adevărat vită de pripas!

A doua zi de dimineață l-a și pornit în țara lui, să-și caute fată. Peste cîtăva vreme, Fridelache a găsit una de ținea de trei împărății și a făcut o nuntă de s-a dus pomina de cîte parale a cheltuit țara în care era moștenitor. Iar șolticul cel bătrîn era în fruntea bucatelor.

Și unde mi s-a pus Fridelache al meu pe făcut copii, dar ce copii! Care cum ieșea din ghioace striga: „dotație!" Și țara trebuia să le dea la toți, că n-avea încotro; sfetnicii erau toți ca și șolticul cel bătrîn.

Așa, de la o vreme s-a luat țara de gînduri, că nu mai rămăsese moșii nedate prințișorilor. Și numai ce s-a adunat norodul într-o zi și... să te fii pîrleo! l-a înșfăcat pe unchi, l-a legat de-un cal neînvățat, cu un sac de nuci și i-a dat drumu... Și unde cădea nuca, cădea și apanajul...

Dar cînd să-l caute pe Fridelache, ia-l de unde nu e! Hoțomanul prinsese de veste și o tulise în țara lui, unde deschisese zărăfie: dedea bani cu împrumut pe amanet cu sută la sută și făcea tot soiul de daraveri. Am fost și eu pe-acolo de-am dat niște nădragi vechi, că-mi trebuiau parale. Cînd i-a văzut, i-a cunoscut că sînt din țara unde fusese moștenitor. Și unde l-a cuprins o jale, de-i tremurau crenvurștii în burtă. Săruta nădragii și se văicărea într-una.

— O, pantaloni ai țării mele adoptive! Primiți lăcrămile mele de cel mai sincer regret! Că de mai ședeam un an în țara aia, o aduceam cu totul la casa mea de schimb!

Și încălecai pe-o roată și vă spusei o minciună adevărată, — și cu proorociri de viitor.

Cifre și fapte din gospodăriile colective din raionul Jimbolia

Agitatorii care au muncit pentru cooperativizarea raionului Jimbolia obișnuiau să spună despre gospodăriile colective:

— Cu asemenea unități nu-i greu să convingi oamenii.

Intr-adevăr, gospodăriile colective din raion sînt unități puternice și succesele lor au fost de mare ajutor agitatorilor.

Iată cîteva cifre și fapte:

● Recoltele bogate sînt rezultatul unei bune organizări și retribuiri a muncii. In 15 gospodării culturile prășitoare sînt repartizate nu numai pe brigăzi și echipe, ci și pe om. In aceste gospodării s-a introdus retribuirea suplimentară.

● Bună-i sfecla de zahăr. Aduce cultivatorilor și bani, și zahăr, și dreptul de a ridica de la fabrica reziduuri pentru hrana animalelor. Gospodăriile colective din comunele Bulgăruș și Lenauheim au scos prima 35.000, iar a doua 37.216 kg de sfeclă la hectar. Numai de pe urma sfeclei de zahăr, gospodăria din Lenauheim a încasat 1.575.500 lei. Venituri de peste un milion de lei au obținut și alte gospodării colective, cultivatoare de sfeclă.

● Nici o gospodărie colectivă din raion n-a recoltat la hectar mai puțin de 3.000 kg de porumb-boabe. Producția-record a înregistrat-o colectiva din Comloșul Mic: 9.500 kg de porumb știuleți la hectar pe suprafața de o sută de hectare.

● O producție atît de mare nu se poate depozita ușor. Așa că îndată după cules multe gospodării colective au împărțit colectiviștilor porumb, ca avans, între 5—9 kg pentru o zi-muncă.

● Gospodăriile colective acordă o atenție deosebită culturii griului pe care l-au însămînțat la timp. Vor să întreacă producția de anul acesta, care n-a fost deloc mică: între 1.800—2.110 kg la hectar.

● Extinderea suprafețelor cultivate cu plante tehnice și legume a permis gospodăriilor să dea pînă în prezent 3-4 avansuri bănești. Gospodăria din Cărpiniș a dat 6 lei la ziua-muncă.

Ing. IOSIF FAUR
corespondent

LA CASA LABORATOR

Casa-laborator a gospodăriei agricole colective „8 Martie" din comuna Șelinbăr raionul Sibiu, cunoaște zilnic o mare afluență de vizitatori. Cu ajutorul utilajului existent, colectiviștii care urmează cursul agrozootehnic execută sub supravegherea lectorului diferite experiențe și analize interesante.

CREȘTE sectorul agricol cooperatist

In ziua de 2 decembrie, în ajunul celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne, ultimele familii de țărani muncitori din cele 10 sate ale comunei Corbița, raionul Zeletin, regiunea Bacău, au intrat în întovărășirile agricole existente, terminîndu-se astfel cooperativizarea întregii comune. Acum numărul satelor și comunelor complet cooperativizate din regiunea Bacău trece de 60.

*

Convinși de avantajele muncii în comun, tot mai mulți țărani muncitori din satele Regiunii Autonome Maghiare pășesc cu încredere în unitățile socialiste ale agriculturii. Intre 25 noiembrie și 4 decembrie, peste 3.000 familii de țărani muncitori din Regiunea Autonomă Maghiară au înaintat cereri pentru a fi primite în unitățile existente sau pentru înființarea de noi unități socialiste ale agriculturii.

*

In ultimele 2 luni, în regiunea Hunedoara, au luat ființă 59 întovărășiri agricole și 2 întovărășiri zootehnice în care au intrat 1.403 familii cu 1.485 hectare și 470 de oi. In unitățile socialiste și cooperatiste agricole existente au mai intrat în această perioadă 1.805 familii de țărani muncitori.

„MILIONARA" din munții Vrancei

Stăm astă vară de vorbă cu cîțiva colectiviști de pe lingă Olănești. Le povesteam despre gospodăriile colective milionare, care au sute de capete de oi, 2—3 camioane, îngrașă porci. M-ascultau. Povestea îi interesa. Cînd am sfîrșit, unul dintre ei a observat nu fără ironie.

— Povestea aceasta n-ai spus-o doar așa... ca să-ți pierzi vremea. Dar eu bag de seamă că niciuna din gospodăriile d-tale nu-i la munte, ca a noastră. La zi, sînt și la munte gospodării milionare.

Am mărturisit că n-am prea umblat pe la munte și nu știu.

— Poți să colinzi muntele de la un cap la altul și n-ai să găsești gospodăria cum spui. Aici, de unde să faci milioanele? Din piatră? Satului nostru tot Sărăcineștii o să-i rămînă numele.

Discuția aceasta m-a urmărit multă vreme și am ținut să văd o gospodărie colectivă de la munte, care să fie milionară. E drept că n-am găsit-o ușor. La munte, gospodăriile colective sînt puține, au luat ființă mai tîrziu și sînt încă mici. Am aflat totuși o astfel de gospodărie în raionul de munte cu cooperativizarea mai avansată, în Vrancea.

Gospodăria colectivă din comuna Paltin s-a înființat în 1952. Poate e prima gospodărie din țară care a luat naștere în zona muntoasă. Și colectiviștii din Paltin au crezut că la ei nu se poate face mare lucru.

In primul an, nu s-au prea îndemnat la lucru. Gîndeau că n-au de unde scoate venituri. Apoi, încetul cu încetul, au văzut că muntele nu-i de nesocotit. Pe pante, piatra e acoperită cu pămînt, iar seceta nu-i supără decît rareori.

Au început să cultive porumb și griu. La porumb, producția nu-i prea mare. Colectiviștii cultivă acum și cartofi. Două vagoane de cartofi la hectar, e o recoltă care nu-i face de rușine. Aproape 2.000 de kg le-a dat hectarul cultivat cu fasole. Nucii aduc și ei venituri mari. Ferma de oi și îngrășătoria de porci rămîn însă principala sursă de cîștig. Pe lingă cele 700 de oi de rasă stogoșă și țurcană, gospodăria are și oi Karakul pe care le crește pentru blană. O mîndrie a colectiviștilor este și prisaca. Anul a fost nefavorabil pentru apicultori, dar prisaca gospodăriei tot a dat cîteva sute de kg de miere-marfă.

Din cultura plantelor, din zootehnie, din transporturi și alte activități care nu sînt pur agricole, gospodăria a obținut anul acesta venituri bănești ce depășesc 2 milioane lei. La circa 60 de lei se ridica valoarea unei zile-muncă. Avansul bănesc primit pînă acum de Vasile Nochitoiu se ridică la 11.780 de lei. Aceiași sumă de bani a primit și colectivistul Ștefan Țăranu. O parte însemnată din venitul bănesc a fost folosită pentru ridicarea sediului, a unei magazii și a garajului în care sînt adăpostite cele 4 autocamioane pe care le are în prezent gospodăria.

Cu asemenea rezultate nu-i de mirare că gospodăria s-a mărit cu încă 46 de familii, iar 42 de cereri așteaptă să fie puse în discuție și aprobate de adunarea generală.

Pentru viitor, gospodăria și-a făurit planuri îndrăznețe. Colectiviștii vor planta pomi fructiferi — în special nuci și meri — arbuști fructiferi și viță de vie pe o coastă a muntelui care e în bătaia soarelui. In zilele ce urmează, în gospodărie ia ființă o întreprindere de prelucrare a lemnului care va avea 2 secții. Principala secție va fi cea de dogărie. Intreprinderea va prelucra în iarna aceasta circa 500 metri cubi de lemn. In curînd, va începe și exploatarea pietrei. Colectiviștii sînt hotărîți să arate că banii se pot scoate și din piatră seacă. Mai tîrziu, neastîmpărata apă a Zăbolei va fi pusă să dea gospodăriei energie electrică și păstrăvi.

I. CENUȘARU
corespondent

Un om își rostuiește viața

Sînt puțini gospodari în comuna Roma din raionul Botoșani care se pot întrece cu Gheorghe Ilaș, cînd îi vorba să muncească pămîntul. Gheorghe Ilaș e un om harnic și unde pune el mîna, se cunoaște. Nu-i place să se foiască de colo, colo, fără rost și fără spor. De cînd se știe i-a plăcut munca. Muncește cu plăcere și orice treabă o duce la bun sfîrșit. Nici Elena, nevastă-sa, nu-i mai prejos. Cot la cot cu Gheorghiță al ei o scot la capăt. Copiii lor — are șase — n-au dus dorul pîinii și nici n-au tînjit după o cămășuță sau o ghetuță.

De ani de zile, în comuna Roma, crește și înflorește o gospodărie colectivă. E prima pe raion. S-au făcut în comună și cîteva întovărășiri. Gheorghe Ilaș s-a înscris și el într-una din ele cu un hectar și jumătate. După o bucată de vreme s-a mai înscris cu încă două hectare.

— Mai întîi să văd foloasele, femeie, îi răspundea el soției care-l îndemna să intre cu tot pămîntul.

— Avem șase copii, măi Gheorghe și nu-i lucru de șagă cu el. Ce vrei să le dai cîte-un hectar de pămînt cînd or fi mari și să n-aibă nici de unele? — îi da ghes femeia.

Gheorghe Ilaș însă sta proptă. Cumpănea și cîntărea cît dă pămîntul la întovărășire, cît dă în ogor la el? La treier încă a văzut adevărul. Cîntarul din arie i-a fost martor drept. Griul a dat la hectar 2.238 de kilograme la întovărășire, iar pe locul ce-l avea în afară doar 1.600 de kilograme.

In clipa aceea, el care a fost mereu printre fruntași a înțeles că rămîne în urma oamenilor din sat. De-acolo, din cîmp s-a dus de-a dreptul la sediul întovărășirii și s-a înscris cu tot pămîntul de șapte hectare și jumătate. Apoi a trecut pîrleazul și a stat de vorbă cu prietenul său, cu Alexandru Axinte. Pînă în seară, Axinte s-a înscris și el cu tot pămîntul. Cinci hectare. Pilda celor doi gospodari a fost urmată în curînd de alți țărani muncitori din Roma. Din casă în casă, împreună cu alți agitatori Gheorghe Ilaș și Alexandru Axinte umblau acum ca să-și lămurească neamurile și cunoscuții.

Strădania lor a dat roade bune. Comuna Roma din raionul Botoșani, a terminat cooperativizarea.

I. TERBESCU

Constructiile colectivei au schimbat fața satului

● UN ADEVĂRAT COMPLEX ZOOTEHNIC ● PARTEA AMORTISMENTULUI IN PREȚUL DE COST ESTE FOARTE MICĂ

Cine n-a vizitat de cîțiva ani comuna Tormac rămîne impresionat de transformările care au avut loc aici. Pe locurile virane din marginea satului, au apărut construcții noi, moderne.

— Sînt ale noastre — spune cu mîndrie Ludovic Csosz, președintele gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja".

Te îmbie să le vizitezi. Mai întîi magazia încăpătoare cît un siloz de mare — ține 70 de vagoane de cereale — apoi cele două pătule în care încap 60 de vagoane de cucuruz, pe urmă grajdurile cu adăpători automate, maternitatea pentru 40 de scroafe, adăposturile pentru cabaline... Un adevărat complex zootehnic care te uimește prin mărimea sa, ți se desfășoară înaintea ochilor.

N-ai timp să afli de la gazde că aici se obțin în medie cîte 16 purcei pe an la fiecare scroafă și între 12—18 litri lapte la zi — de la fiecare vacă. N-ai timp pentru că privirea îți este atrasă de o construcție neobișnuită prin locurile acestea.

In gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din Tormac, raionul Gătaia, s-a construit, pentru prima dată în regiune, un saivan din stuf. Saivanul e de forma ovoidală și poate adăposti 250 de oi. Care sînt avantajele noii construcții din stuf? Aici îmi permit să fac un scurt calcul comparativ. Pentru un saivan de același capacitate care se construiește din material obișnuit se cheltuiește suma de 60.500 de lei. Pentru saivanul din prefabricate din stuf — au investit doar 12.000 lei. Adică de 5 ori mai puțin. La construirea saivanului s-au folosit doar 2.000 de bucăți-snopi de stuf, 90 kg de sîrmă galvanizată, 2.100 kg de ciment, nisip și pămînt. Deci nu s-a întrebuințat nici lemn, nici fier, nici cărămidă și var, materiale ce sînt atît de trebuincioase pentru construcțiile de alt tip. Valoarea saivanului este de aproape 4 ori mai mică decît veniturile aduse într-un an de oile pe care le adăpostește. Dacă ținem seama și de durabilitatea lui reiese că partea amortismentului în prețul de cost al produselor va fi foarte mică. De circa 3 ori mai mică decît în cazul unui saivan construit din material obișnuit. In afară de cele spuse, saivanul, datorită materialului din care e construit, poate fi asemănat cu un termos. Menține tot timpul în interiorul său o temperatură potrivită.

EMILIA CULEA
corespondent

Să-ți cunoști puterile din vreme

Despre munca unei comisii de inventariere și evaluare a mijloacelor de producție colectivizate

Cine vrea să facă o treabă de nădejde, musai să-și cunoască puterile încă înainte de a se apuca de ea. Așa-l înțelepțește și gospodărește. Așa ne-am gîndit să facem și noi, colectiviștii din Chiraftei, acum cînd satul nostru e colectivizat în întregime. Era și cazul. Pînă ieri-alaltăieri am fost 53 de familii. In prezent sîntem 565. Aveam de cultivat doar 283 ha. Acum suprafața noastră a ajuns la 2.100 ha. Cum s-ar spune, stăpînim o adevărată moșie. Și e limpede că gospodărirea unei astfel de întinderi nu-i glumă. Hotărît lucru, nu te poți încumeta să pornești la o treabă atît de însemnată pînă nu ți-ai socotit puterile cu grijă.

Fiind vorba de colectivă, s-ar putea presupune că totul e clar. Fiecare nou intrat își trece în cererea de primire întreg inventarul viu și mort, iar gospodăria adună și află cîte atelaje, cîte pluguri, grape, prășitori, semănători etc. i-au venit în proprietate obștească. In realitate lucrurile nu sînt atît de simple. Și asta nu numai din cauza că se mai află și unii care „uită" cîte-un bou ori cîte-un cal pe dinafara cererii. Cu ăștia stă de vorbă adunarea generală, și greșelile sînt repede îndreptate. Preluarea mijloacelor de producție colectivizate este o treabă mult mai grea. Dar iată cum am lucrat la Chiraftei. Ne-am strîns noi, cîțiva colectiviști mai vechi și am socotit — asta încă înainte de a se porni la colectivizarea satului — cîte animale, unelte și pămînt urmează să fie aduse în gospodărie. Ne-au ieșit 80 de cai, vreo 290 de boi, sute de care, pluguri etc. Adunarea generală a avut grijă ca toate acestea să fie trecute în cererile de înscriere.

Dar nu-i destul să știi că tot ce se cădea să-ți vină în gospodărie s-a trecut în cereri. Trebuie să vezi dacă ele îți vin cu adevărat, să știi care-i starea vitelor, a plugurilor, a căruțelor, să le inventariezi și să le evaluezi pentru a cunoaște cît e de mare averea obștească; să știi apoi ce-i bun și ce-i de reparat. Iar asta nu putea s-o facă adunarea generală. Trebuia alcătuită o comisie. A fost alcătuită. A intrat în ea, în primul rînd, socotitorul Nicolae Oprea. El e cu inscrisurile. Au mai intrat doi membri ai consiliului de conducere și încă doi dintre colectiviștii proaspeți: Gheorghe Sîrbu și Dumitru St. Păun. Sînt toți gospodari cinstiți, cu multă tragere de inimă și pricepuți în prețuirea lucrurilor.

Nu știu care dintre colectiviști spunea că n-avem pentru ce zori cu inventarierea întrucît pînă la primăvară mai este vreme berechet. N-am ascultat astfel de păreri. Intîi că atelajele ne sînt de trebuință chiar acum. Mai facem un transport, mai ducem gunoi la cîmp. Al doilea că trebuie pornite reparațiile. Altfel ne trezim cu primăvara peste noi și cu uneltele prin ateliere. In sfîrșit, se cere să cunoaștem ce oprim din vitele de muncă și ce vindem. Că doar n-o să ținem peste 200 de perechi de boi și cai pe fîn și pe grăunțe, cînd de fapt ne-ar fi destul și jumătate dintre ei. Mai bine vindem ce ne prisosește și luăm în locul lor vreo cîteva perechi de vaci cu lapte, oi și scroafe de prăsilă.

Și mai e ceva. Se poate întîmpla ca unele dintre unelte, mai cu seamă cele noi, să sufere schimbări: o roată de căruță, o cormană, un cultivator, o leitră. Parcă nu s-a întîmplat? Mai zilele trecute s-a trezit comisia de inventariere că Alec Mihai și Manolache Iordan dosiseră mîndrețe de căruțe noi cu gînd să dea gospodăriei două hîrburi. Dar comisia s-a priceput să le deschidă ochii și să le arate ce greșeală săvîrșiseră. A doua zi, Alec și Iordan s-au prezentat ei înșiși cu căruțele la colectivă.

In prezent comisia continuă lucrările de inventariere. Nu mai are mult. Iar atelierele au început lucrul la reparații. Mîine-poimîine avem să știm cum stăm cu toate.

Iar la primăvară vom porni la lucru cu nădejde. Pentru că pînă atunci nu numai că ne vom cunoaște forțele, dar ni le vom fi și orînduit pe măsura trebuințelor.

JENICA AFTENI
Președintele gospodăriei colective din satul Chiraftei, raionul Bujor

NOTA REDACȚIEI: Astăzi, cînd țăranii muncitori intră în masă în gospodăriile agricole colective, problemele ridicate în scrisoarea sa de tov. Afteni sînt extrem de actuale. Preluarea bunurilor colectivizate, adăpostirea lor, furajarea animalelor aduse acum în gospodării, organizarea muncii în noile condiții, interesează un număr mare de cititori. De aceea, rugăm pe corespondenții noștri să ne scrie cum sînt rezolvate aceste probleme în unitățile din care fac parte sau pe care le cunosc.

GOSPODĂRIILE DE STAT pe drumul rentabilizării

Producerea legumelor timpurii — izvor important de venituri

Deseori, unii directori de gospodării de stat afirmă că legumicultura este o ramură de producție nerentabilă, deoarece trebuie să livreze produsele obținute în acest sector la un preț foarte scăzut. In realitate însă, cauza neacoperirii, în multe cazuri, a cheltuielilor efectuate la unele culturi legumicole este alta. Să luăm exemplul culturii de pătlăgele roșii. Pentru producția de roșii calitatea I livrată de gospodăriile agricole de stat, prețurile stabilite de comisia regională de convenții București, (în medie pe ultimii doi ani) au evoluat astfel: de la 17 lei per kg în a doua decadă a lunii iunie, ele au scăzut, cu fiecare decadă următoare la 9; 5, 2,50; 1,70; 0,60; 0,50 și 0,40 lei (în ultima decadă a lunii august) nivel menținut pînă la sfîrșitul lunii septembrie. De la această dată, prețurile au început să crească, ajungînd la 0,60 lei și apoi la 0,80 lei în luna octombrie.

Să vedem acum ce cantități de roșii produc și la ce date le livrează gospodăriile agricole de stat. In general, aceste unități produc 4 feluri de roșii, după data la care sînt planificate livrările: extratimpurii, timpurii, de vară cu răsad și tîrzii fără răsad, obținîndu-se producții medii la ha de cîte 20.000 kg la primele două feluri de roșii, 18.500 kg la cel de al treilea și 16.500 kg la ultimul fel. Examinînd graficul real al livrărilor de roșii în cursul anului, se constată însă că produsele respective se obțin mult mai tîrziu decît se planifică, ceea ce are drept consecință o producere masivă de roșii tocmai spre sfîrșitul lunii august și începutul lunii septembrie, cînd piețele sînt aprovizionate din abundență cu acest produs legumicol. Această decalare are loc, în gospodăriile de stat, în special la producția de roșii timpurii. Pentru a fi socotite timpurii, în mod normal 70 la sută din roșii trebuie livrate pînă la 20 iulie. In fapt însă, gospodăriile de stat livrează pînă la această dată numai circa 20 la sută din roșiile timpurii. Este lesne de înțeles că în această situație, nu se mai poate vorbi de roșii timpurii. In mod asemănător se petrec lucrurile și cu roșiile de vară, obținute prin răsad. In loc să se livreze cantitățile cele mai mari spre sfîrșitul lunii iulie, acest lucru se petrece abia la mijlocul și sfîrșitul lunii august. In aceste condiții, comparînd cheltuielile medii efectuate și veniturile obținute de pe un hectar de roșii s-a ajuns la concluzia că un hectar de roșii extratimpurii se soldează cu beneficii de 24.350 lei, un ha de roșii așa-zise timpurii cu pierderi de 7.100 lei, un ha de roșii de vară cu răsad, de asemenea cu pierderi de 8.950 lei, iar un ha de roșii tîrzii fără răsad cu beneficii de 1.050 lei. Același lucru se petrece și la culturile de varză timpurie, castraveți, dovlecei, cartofi de grădină, pătlăgele vinete, ardei gras și altele.

Din cele spuse pînă acum, reiese în mod cît se poate de limpede adevărata cauză a nerentabilității. A produce legume fără a ține seama de nevoile pieții este o practică la care trebuie să se renunțe.

Unitățile agricole socialiste cultivatoare de legume trebuie să ia de acum toate măsurile necesare pentru a produce mai multe cantități de produse legumicole timpurii și tîrzii și să le livreze IN TERMEN.

Ing. P. MUMJINSCHI

530.000 lei beneficiu net

Colectivul de muncă al gospodăriei de stat Zorleni din raionul Bîrlad s-a străduit în acest an să obțină producții mari și la un preț de cost scăzut în toate sectoarele. Astfel, au fost predate peste plan 700 de kg de lînă și numeroase animale tinere, reușindu-se totodată și o reducere substanțială a prețului de cost atît la produsi, cît și la produsele obținute. Așa, de pildă, kilogramul de lapte de vacă a costat cu 0,21 lei mai puțin decît fusese planificat, cel de oaie cu 0,33 lei, carnea de bovine cu 3,04 lei etc. Importante economii s-au făcut și la lucrările executate, prin realizarea unui preț de cost per hantru de 130 de lei în loc de 142 de lei cît era prevăzut.

Pe sectoare, beneficiile realizate se cifrează la 402.000 lei în zootehnie și 128.000 lei la producția vegetală.

N. H. COSTACHE
corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Iași

Frumoase realizări în creșterea purceilor

In general, numărul de purcei înțărcați, obținuți în gospodăriile de stat la o fătare de la scroafele din rasa Bazna, este în medie de 6, fiecare avînd o greutate de 11 kg. Maistrul crescător de animale Fernengel Willy, de la gospodăria de stat Dumbrăveni, regiunea Stalin, aplică însă o anumită metodă de creștere a purceilor Bazna, datorită căreia brigada sa obține rezultate mult mai bune. Astfel, în acest an el a reușit să obțină la prima fătare a scroafelor 7,6 purcei înțărcați în medie de la fiecare scroafă din lotul de 86 pe care le îngrijește și o greutate pe cap de purcel înțărcat de aproape 11 kg. Și la fătarea a două s-au obținut rezultate frumoase. Printre altele, au rezultat 220 purcei de la 22 de scroafe.

Metoda introdusă de brigadierul Fernengel Willy constă în aceea că pe lîngă îngrijirile ce se dau de regulă scroafelor în maternități, purceii care nu pot fi alăptați natural de scroafe sînt alăptați cu lapte tras, dat cu biberonul. In plus, se face dirijarea fătărilor, astfel încît ele să aibă loc în timpul călduros al anului cînd scroafele stau permanent la pășune.

Bune rezultate în creșterea purceilor obține și gospodăria de stat Rupea din aceeași regiune. La această unitate, pe lîngă faptul că se trimit scroafele la ghindă, ceea ce influențează mult scăderea prețului de cost, se acordă o deosebită atenție folosirii furajelor biofermentate în hrana purceilor. Aplicînd această metodă de furajare, în primul semestru al acestui an s-au obținut purcei înțărcați cu o greutate de 17 kg., de unde pînă la introducerea acestei metode greutatea unui purcel înțărcat era în medie de numai 14 kg.

E de la sine înțeles că prin folosirea unor metode înaintate în îngrijirea și hrănirea animalelor, unitățile mai sus amintite au obținut importante venituri.

EMIL PORA
medic veterinar

Recolte bogate la gospodăria de stat Giurgiu

In acest an, gospodăria agricolă de stat Giurgiu a făcut o cotitură serioasă în ceea ce privește agrotehnica folosită la culturile de cîmp și organizarea muncii în cadrul brigăzilor. Lucrînd aceeași suprafață de teren în tot timpul anului, oamenii din brigadă au avut posibilitatea să cunoască caracteristicile solului și prin urmare să-l lucreze în mod diferențiat. Rezultatul? Producția medie de griu la ha a fost de 3.534 de kg, iar la porumb de 4.500 de kg. Recolte bogate s-au obținut și la celelalte culturi cum ar fi orzul, secara, ovăzul etc.

Dobîndirea unei producții mari la hectar a permis gospodăriei de stat Giurgiu să livreze statului însemnate cantități de cereale peste plan. Important este faptul că aceste produse au costat cu mult mai puțin decît se prevăzuse prin plan.

PAUL OLOGU
corespondent

ADĂPOSTURI TRAINICE

In iarna aceasta animalele din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Baia, raionul Istria, vor fi adăpostite în marile grajduri, a căror construcție a fost terminată de curînd.

FAȚĂ IN FAȚĂ

Cîteva constatări pe marginea activității S.M.T-urilor din regiunea Timișoara

Terminînd cu succes campania însămînțărilor de toamnă, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea noastră muncesc cu rîvnă în comunele unde căderea zăpezii nu stînjenește lucrările pentru îndeplinirea planului la arăturile adînci de toamnă și desțeleniri.

Pînă la sfîrșitul lunii noiembrie, planul anual al S.M.T.-urilor din regiune fusese realizat în procent de peste 96 la sută, iar planul arăturilor adînci de toamnă în procent de 60 la sută. Șase stațiuni de mașini și tractoare realizaseră deja sarcina de plan anuală, alte 10 stațiuni mai avînd de realizat doar 1—9 la sută din plan.

Printre stațiunile care și-au realizat și depășit sarcina de plan se numără: S.M.T. Fibiș — 131,50 la sută; S.M.T. Freidorf — 123,00 la sută; S.M.T Topolovăț — 111 la sută; S.M.T. Sînicolau — 110 la sută; S.M.T. Gottlob — 107,50 la sută și S.M.T. Varias — 102,20 la sută.

Frumoase realizări au obținut stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Timișoara și în reducerea prețului de cost. La sfîrșitul trimestrului III, prețul de cost în S.M.T.-uri pe regiune fusese redus cu 9,6 lei per hantru, față de cheltuielile planificate, ceea ce înseamnă o economie de 9.893.037 lei.

Cele mai frumoase realizări la reducerea prețului de cost au fost obținute de S.M.T. Topolovăț (director Dorca Iuliu) care a redus prețul de cost, față de normele planificate, cu 30 lei, — S.M.T. Fibiș (director Chițu Ioan) cu 25 lei și S.M.T. Gătaia (director Brătoiu Mihai) cu 25,4 lei.

Trebuie subliniat însă că dacă majoritatea stațiunilor de mașini și tractoare din regiunea noastră se apropie de realizarea sarcinii de plan anuală, sînt și unele unități care au rămas mult în urmă. Astfel, S.M.T. Zăgujeni (director Lung Carol) a realizat planul anual numai în procent de 70 la sută, S.M.T. Ciacova (director Pop Iuliu) 70 la sută, S.M.T. Peciul Nou, (director Hurezanu Mihai) 75 la sută, S.M.T. Neudorf (director Suciu Ioan) 75,60 la sută și S.M.T. Remetea Mare (director Retezan Ioan) 80 la sută.

De asemenea, în unele unități prețul de cost în loc să fie redus a crescut. La S.M.T. Ciacova, prețul de cost per hantru a ajuns la 167,9 lei, la S.M.T. Remetea Mare, prețul de cost per hantru a ajuns la 179 lei, la S.M.T. Zăgujeni prețul de cost per hantru a ajuns la 231,5 lei, iar la S.M.T. Aradul Nou prețul de cost per hantru față de normele planificate a fost depășit cu 10 lei.

Conducerea acestor S.M.T.-uri nu a urmărit cu simț gospodăresc cheltuielile planificate pe articole bugetare, iar planurile de măsuri tehnico-organizatorice întocmite pentru reducerea prețului de cost au fost formale.

Este necesar ca aceste conduceri să ia toate măsurile organizatorice ce se impun pentru mobilizarea tuturor mecanizatorilor în lupta pentru realizarea sarcinilor de plan.

In acest scop, datoria colectivelor de muncă respective este de a menține în stare de funcționare un număr cît mai mare de tractoare, iar cele care au „căzut" și necesită reparații generale și capitale să fie aduse la centrele mecanice, urmînd ca tractoriștii respectivi să fie folosiți — acolo unde este posibil — în schimbul al doilea. Se impune, de asemenea, ca ucenicii din anul II și III să fie repartizați pe lîngă cei mai buni tractoriști, astfel ca un număr cît mai mare de tractoare să lucreze, unde nu e zăpadă, în schimb prelungit.

In această perioadă, cînd încă se pot executa arături adînci, e necesar ca în atelierele stațiunii să fie lăsat numai strictul absolut necesar de mecanici, iar restul să fie folosiți în schimbul al II-lea.

Trebuie totodată să fie regrupate brigăzile care au fost dispersate în scopul terminării însămînțărilor, astfel ca brigada, pe cît este posibil, să lucreze compact.

In zilele cînd nu se poate lucra la arături din cauza ninsorii, este bine să se execute cu toate forțele desțeleniri.

Mecanizatorii trebuie antrenați în întreceri socialiste sub lozinca „Nici un tractorist și nici o brigadă fără realizarea sarcinii de plan anuală".

Trebuie urmat exemplul mecanizatorilor fruntași din regiune, cum sînt șeful de brigadă Victor Ursuleanu de la S.M.T. Remetea (care și-a realizat planul în procent de 193 la sută), Pavel Văleanu de la S.M.T. Vrăniuț (care și-a realizat planul în procent de 254 la sută) și Toth Andrei de la S.M.T. Sînicolau, (care și-a realizat planul în procent de 223 la sută).

Ing. ION COROIU
corespondent

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

TINERETUL UNUI COLHOZ

V. SUMOCIKIN

Pămînturile colhozului „Pobeda" din raionul Țirlupinsk, regiunea Pavlodar, se întind pe zeci și zeci de kilometri. Colhozul acesta nu e cine știe ce gospodărie deosebită, e un colhoz mijlociu cum sînt multe altele în R.S.S. Kazahă. Aici lucrează mulți tineri, organizați și însuflețiți de organizația comsomolistă a colhozului, care numără în rîndurile sale 40 de oameni.

Numeroși comsomoliști și îndeosebi comsomoliste lucrează la ferma de lapte a colhozului. Cînd vii la fermă, rămîi plăcut impresionat de curățenia și ordinea care domnește aici. Tinerele mulgătoare respectă întocmai programul zilei și își dau silința să îngrijească cît mai bine de vaci. Ele s-au încadrat toate în întrecerea socialistă, luptînd pentru a obține la sfîrșitul fiecărei decade fanionul de fruntaș al comitetului de comsomol. Fanionul acesta este cucerit de cele mai multe ori de comsomolistele Mașenko și Suramova. Fiecare din aceste „adversare" îngrijește cîte 13 vaci, făcînd să sporească lună de lună producția de lapte.

Comsomoliștii participă activ la munca de producție din colhoz. Atunci cînd e nevoie de întărit un anumit sector al producției colhoznice sau cînd trebuie începută vreo acțiune nouă, comitetul de conducere al colhozului cere ajutorul organizației comsomoliste.

Astfel, cu ajutorul comsomoliștilor s-a îmbunătățit munca la ferma de lapte și s-a organizat o echipă model pentru cultura porumbului. In vara acestui an tineretul a hotărît într-una din adunările sale să planteze o livadă de fructe, să construiască un club și să amenajeze terenuri de sport în brigăzi. Tineretul și-a dus hotărîrea la îndeplinire. S-au pus puieți pe o suprafață de trei hectare. S-a construit și clubul, cu care se mîndresc acum tinerii și tinerele din colhoz. Ei nu numai că l-au construit, dar l-au și procurat inventarul necesar din fondurile realizate prin muncă voluntară prestată duminicile. La club vin acum cu multă plăcere colhoznicii, ca să se odihnească după o zi de muncă, ca să vadă un film sau să asculte un concert dat de artiștii amatori.

— Cînd ne-am pus în gînd să construim clubul — ne-a spus secretarul organizației comsomoliste, Grigori Korzun — n-am izbutit să convingem numaidecît comitetul de conducere al colhozului. La noi în stepă e cam greu de procurat materiale de construcție și comitetul de conducere se temea că dacă tineretul o să înceapă construcția, n-o s-o poată duce la bun sfîrșit. Comsomoliștii au dovedit însă nu numai cu vorba, dar și cu fapta că se putea pune deplin temei pe propunerea lor. Ei au strîns materialul de trebuință în timpul liber, după orele de muncă.

Acesta este numai un mic exemplu al inițiativei comsomoliștilor. Nu degeaba îi socoate organizația de partid a colhozului pe comsomoliști ca pe cele mai bune ajutoare ale sale. Orice ar întreprinde activiștii comsomoliști, ei se duc întotdeauna să ceară sfatul organizației de partid. Secretarul biroului de partid, tov. Marcenko, poate fi deseori văzut la ședințele comitetului de comsomol, la seratele date de tineret.

Atunci cînd Partidul Comunist a chemat oamenii muncii din agricultură să ajungă din urmă America în producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor, comuniștii și comsomoliștii din colhoz s-au întrunit laolaltă cu membrii comitetului de conducere al colhozului și cu specialiștii și au elaborat un plan pentru mărirea producției animale. Potrivit acestui plan, acum se procedează la o completare a cirezii colhozului. Fiecare comsomolist și tînăr din colhoz și-a luat angajamentul să crească cîte un vițel pentru colhoz. Din inițiativa organizației comsomoliste tineretul a început amenajarea unui eleșteu pentru păsări de apă și a organizat o fermă de iepuri de casă.

Așa trăiește și muncește organizația comsomolistă a colhozului „Pobeda".

Recoltă bogată — venituri mari

Colhoznicii din R.S.S. Lituaniană au dobîndit și în acest an recolte bogate pe ogoarele lucrate de ei. Recoltele bogate le-au adus și venituri mari. Printre cei care se bucură de rodul muncii lor este și colhoznicul A. Iușka, din artelul agricol „Drumul comunismului" pe care îl vedem în fotografie descărcînd sacii cu grîne, ajutat de soția și feciorul său.

Viața chinuită a lui Dietrich Dierksen

Țăranul Dietrich Dierksen a strîns o recoltă foarte proastă în toamna acestui an. Lucrul nu e de mirare. De multă vreme în satul lui munca și roadele ei sînt determinate nu de starea vremii, ci de... bubuitul tunurilor și șuieratul sinistru al obuzelor.

Vara, cînd e vremea mai frumoasă, Dierksen e nevoit de multe ori să stea în pivniță, iar pe cîmp să muncească atunci cînd plouă cu găleata, cînd nu se fac trageri de artilerie...

Unde s-o fi petrecînd oare toate acestea? Intr-o localitate asediată? Intr-o țară aflată în război? Nu. Țăranul Dietrich Dierksen locuiește în Germania Occidentală, la Dicksbecke, în apropiere de orașul Luneburg. Satul lui este așezat în imediata vecinătate a unui poligon de tragere al armatelor pactului nord-atlantic, cantonate în R. F. Germană.

Autoritățile lui Adenauer au arătat o „grijă" mișcătoare față de familia Dierksen: în primăvara anului trecut, i s-a înmînat lui Dietrich Dierksen un ordin de evacuare. Dar după ce a stat două luni cu bagajele făcute, Dierksen a obținut permisiunea de a rămîne, „pe propriul său risc", în sat. Astfel trăiesc acești oameni în timp de pace — ca în prima linie de foc...

Faptul acesta îl relatează o revistă din Germania Occidentală — „Revue". Eroismul silit al țăranului vest-german are o explicație cît se poate de simplă: Dierksen cunoaște fără îndoială soarta nenorocită care-i așteaptă în „republica de la Bonn" pe oamenii izgoniți de pe locurile lor de baștină, transformate în baze militare. El preferă, asemeni altor mii de țărani vest-germani, să trăiască sub amenințarea artileriei, zbătîndu-se ca să scoată, cu prețul primejdiei, pîinea lui și a familiei sale.

In sprijinul mișcării de eliberare a Irianului de Vest

Zadarnice s-au dovedit a fi manevrele de culise, zadarnice eforturile puterilor colonialiste de a susține poziția Olandei în Comitetul Politic al O.N.U. Cu majoritate de voturi a fost adoptat acum cîteva zile proiectul de rezoluție în problema Irianului de vest prin care se cere părților în litigiu — Olanda și Indonezia — să rezolve cît mai grabnic această problemă ce prezintă o primejdie pentru pace. Spre deosebire însă de Indonezia, care s-a declarat gata să ducă tratative, Olanda a adoptat o poziție net potrivnică oricăror discuții, continuînd să se agațe cu disperare de Irianul de vest și punînd la cale numeroase comploturi.

Pentru a slăbi hotărîrea guvernului indonezian, colonialiștii olandezi au încercat un odios atentat la viața președintelui Sukarno. Vestea despre această crimă pusă la cale de imperialiști a provocat o profundă indignare în întreaga lume. Masele largi ale populației din Indonezia și-au manifestat la rîndul lor mai puternic atașamentul față de acțiunile întreprinse de guvern pentru împotrivirea Irianului de vest. In fața refuzului guvernului olandez de a căuta o rezolvare pașnică în această problemă muncitorii indonezieni au trecut la acțiune. Ei au preluat controlul asupra companiei olandeze de navigație „Royal Dutch Steam Packet Company" coborînd steagul olandez și arborînd deasupra clădirii întreprinderii steagul indonezian. In aceeași zi, salariații de la întreprinderea olandeză „Geo Wehry" una din cele cinci mari întreprinderi olandeze care controlează importul și exportul Indoneziei, au preluat administrația firmei. La rîndul său, guvernul indonezian a hotărît ca toate întreprinderile preluate de oamenii muncii indonezieni să fie controlate de către guvern prin intermediul unui consiliu de conducere. De asemenea autoritățile indoneziene au dispus închiderea tuturor consulatelor olandeze și expulzarea tuturor cetățenilor olandezi „a căror prezență nu este necesară în Indonezia". S-a luat de asemenea hotărîrea de blocare a tuturor beneficiilor societăților olandeze pentru a împiedica transferul de capital în străinătate.

Pentru Olanda pierderea pieței indoneziene ar constitui fără îndoială o gravă lovitură economică. Tocmai de aceea, vestea despre măsurile luate de guvernul indonezian, a stîrnit multă îngrijorare în întreaga țară. Este însă timpul să se înțeleagă că vremea metodelor colonialiste de dominație a apus de mult. Numai prin tratative directe între cele două țări, prin recunoașterea faptului că Irianul de vest face parte integrantă din statul indonezian se va rezolva pașnic acest conflict.

Cu o mînă dă și cu alta ia

Un mare număr de țărani din Parana, unul din statele Braziliei, au primit la vremea lor loturi de pămînt ce le-au fost repartizate de Institutul național de imigrare și colonizare. Odată statorniciți pe pămînturile ce le-au fost date, oamenii s-au pus pe treabă, muncind din greu pentru a-și hrăni familiile.

De la o vreme însă s-a abătut asupra lor o mare calamitate. Să nu vă închipuiți cumva că ar fi dat o grindină pustiitoare, că s-ar fi abătut o secetă cumplită. Mai rău! Pe capul bieților țărani s-a abătut... compania americană „Cleveland Territorial Industrial".

Compania aceasta, în goană după profituri cît mai mari, a pus ochii pe vaste întinderi de pămînt din statul Parana și prin felurite tertipuri s-a apucat să intre în posesia lor. Și fiindcă țăranii, „încăpățînați", nu s-au arătat deloc dispuși să-și lase pămînturile pe mîinile companiei americane și să rămînă în felul acesta muritori de foame, compania a făcut apel la autorități și a obținut sprijinul poliției braziliene pentru a putea evacua țăranii de pe pămînturile „achiziționate".

Văzîndu-se izgoniți și neavînd alt chip cum să-și facă dreptate, țăranii din Parana au pus mîna pe arme. Răsculații, în număr de cîteva mii, au luat cu asalt două cazărmi de poliție, au capturat o mare cantitate de arme și au ocupat mai multe sate.

In fața acestei situații, guvernul brazilian, luînd partea... companiei (client gras, se vede treaba!), s-a grăbit să trimită expediții de pedepsire, pentru înăbușirea răscoalei.

...Ați citit bine. Nu e o greșeală de tipar. Măsura aceasta a luat-o guvernul brazilian, același guvern care a dat mai înainte pămînturile cu pricina țăranilor ce s-au răsculat, pe bună dreptate, acum.

Vorba ceea: cu o mînă dă și cu alta ia. Și amîndouă mîinile le întinde după... bacșișul americanilor.

Mult zgomot pentru nimic

Cu multă zarvă, cu mulți invitați — gazetari, operatori de cinematografie, reporteri ai radioului și televiziunii, specialiști, — experiența „TV 3 Vanguard", mai precis lansarea satelitului american, se apropiase de momentul final. Locul lansării? Cap Canaveral, statul Florida. Ziua? 4 decembrie. Ora? 9 seara. Greutatea satelitului? Aici chestiunea era ceva mai delicată și ziariștii — în articolele scrise cu multe zile înainte — înghesuiseră datele respective între alte amănunte tehnice cu speranța că vor scăpa nebăgate în seamă de cititori. Sfera de aluminiu din care era construit satelitul avea un diametru de numai 16 cm. și o greutate de 1,46 kg. adică de circa 350 ori mai ușoară decît al doilea satelit sovietic.

Cu o oră înainte de lansare, s-a anunțat amînarea experienței cu circa două ore. In așteptarea evenimentului, ziariștii s-au repezit la bufet, au mîncat și au fumat cîteva țigări oferite de compania Martin, giranta tehnică a experienței. O nouă amînare din „motive tehnice", apoi încă una și apoi alta. Operatorii adormiseră lîngă aparatele lor, ceilalți invitați moțăiau sau căscau plictisiți. Ultima amînare de cîteva ore, a fost necesară pentru descărcarea oxigenului lichid folosit drept combustibil, în vederea înlăturării defecțiunilor. In sfîrșit, vineri la orele 16,45, încercarea de lansare a avut loc. Numai că racheta de tip „Vanguard" care trebuia să propulseze satelitul a... explodat în momentul lansării.

Eșecul înregistrat de tehnica americană în domeniul proiectelor-rachetă a produs o mare consternare în S.U.A. Ministerul Apărării a anunțat că vor trece multe săptămîni pînă la o nouă încercare de lansare a unui alt satelit.

Comentariile presei americane și occidentale abundă în ironii. „Ar fi fost cazul să se ceară îndrumări de la Ruși" spun unele titluri de articole, iar altele recunosc cu amărăciune că „Tot Rușii sînt în frunte".

Pregătită cu multă zarvă, experiența de lansare a satelitului american a eșuat. In același timp, primul satelit artificial sovietic a înconjurat pămîntul de aproape 1.000 de ori, iar cel de al doilea de aproape 500 de ori.

Informații PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 49, etapa din 8 decembrie 1957:

I	C.C.A.—Borussia Dortmund (Cupa campionilor europeni)	1
II	Flamura roșie Arad—Dinamo Cluj (categ. A)	1
III	Reims—Racing Paris (camp. francez)	1
IV	St. Etienne—Lens (camp. francez)	1
V	Sochaux—Nice (camp. francez)	1
VI	Ales—Marseille (camp. francez)	1
VII	Sedan—Angers (camp. francez)	1
VIII	Metz-Nimes (camp. francez)	2
IX	Spal—Fiorentina (camp. italian)	X
X	Milan—Roma (camp. italian)	X
XI	Napoli—Bologna (camp. italian)	2
XII	Alessandria—Sampdoria (camp italian)	1

Din R. P. Bulgaria

Printre mecanizatorii din Sliven

Stațiunea de mașini și tractoare Sliven din R.P. Bulgaria, așezată la poarta orașului cu același nume, este parcă străjuită de culmile pline de farmec ale masivului „Sinite scalii" (stîncile albastre) din bătrînii munți Balcani.

Pe directorul S.M.T.-ului, tov. Stelian Petrov Stelianov, l-am găsit în fața hărții raionului urmărind deplasarea brigăzilor pe teren. De altfel viața S.M.T.-ului este strîns legată de cea a raionului. Au crescut și s-au dezvoltat împreună. Inainte de 9 septembrie 1944 nu se putea vorbi în raion de mecanizarea lucrărilor agricole (existau pe atunci doar 5—6 tractoare și 11 batoze). Acum, în anii puterii populare, tractoarele celor trei S.M.T.-uri din raion (din care S.M.T.-Sliven este cel mai mare) au împînzit cele 56 sate ale raionului, asigurînd mecanizarea lucrărilor agricole în proporție de 85 la sută.

S.M.T.-Sliven își desfășoară activitatea pe o rază ce cuprinde 20 de sate cu o suprafață totală arabilă de 19.000 hectare (aproape jumătate din terenurile arabile ale raionului).

Zona în care lucrează S.M.T.-Sliven este destul de variată ca relief. Ea cuprinde sate împrăștiate la poalele munților, unde predomină pomicultura și viticultura, sate așezate pe valea Tundjei, în care producția principală o constituie orezul, și satele de cîmpie, unde atenția principală se dă culturii cerealelor. S.M.T.-Sliven execută în prezent la cooperativele agricole de producție (T.K.S.Z.) 90 la sută din arături și lucrările de cultivație, 70 la sută din însămînțări, 50 la sută din volumul lucrărilor de prășit. De asemenea stațiunea irigă mari suprafețe de teren, efectuează mecanizat o mare parte a lucrărilor din vii și livezi, a introdus mecanizarea la însilozarea furajelor și fermele zootehnice etc.

Cele 90 tractoare ale stațiunii sînt împărțite în 12 brigăzi obișnuite și una specială pentru mecanizarea lucrărilor de hidroameliorații (formată numai din tractoare S-80). O brigada este formată din 5—8 tractoare de mărci și putere diferită, ca: S-80, DT-54, STZ-NATI, KD-35, Zetor 25 A Zetor-25 K Zetor-super etc.

Deoarece brigada de tractoare este unitatea direct productivă a stațiunii în cooperativele agricole de producție, S.M.T.-Sliven acordă o atenție deosebită alegerii șefilor de brigadă și calificării tractoriștilor. Față de cele 10 luni cît dura pregătirea tractoriștilor pînă mai anii trecuți, începînd cu anul viitor durata de școlarizare va fi de doi ani. Totodată, tinerii mecanizatori vor dobîndi o dublă calificare și anume: tractorist și combiner, tractorist și monteur, tractorist și mecanic etc. De pe acum, 25 tractoriști de la S.M.T.-Sliven au o asemenea calificare dublă. Tinerii mecanizatori se recrutează din rîndul membrilor cooperativelor de producție și ei lucrează de regulă chiar în unitățile din care provin, cunoscînd bine caracteristicile solului de pe propriile lor tarlale.

Brigăzile de tractoare lucrează an de an în aceleași TKSZ-uri, avîndu-și sediul permanent în aceste unități. Ingrijirile și reparațiile curente se fac la fața locului; tractorul fiind trimis în S.M.T. numai pentru reparația generală, de obicei odată pe an.

Stațiunea are de executat anual un volum de lucrări de 63.000 hantri. Unui tractor KD-35, bunăoară, îi revine o sarcină anuală de 840 de hantri.

S.M.T.-ul își îndeplinește cu cinste rolul de organizator al producției în TKSZ-urile deservite. Stațiunea execută lucrările agricole la timpul cel mai potrivit și în mod corespunzător, mai ales că între brigăzile de tractoare ale S.M.T.-ului și cele de cîmp ale TKSZ-urilor există o colaborare armonioasă. Planurile de producție ca și cele operative se discută împreună în mod amănunțit, luîndu-se de comun acord măsurile cele mai potrivite pentru realizarea lor.

De relațiile de producție dintre TKSZ și S.M.T. se ocupă în primul rînd agronomii de sector, ajutați fiind de către șefii brigăzilor de tractoare.

Principiul lucrului în grup este respectat cu strictețe la S.M.T.-Sliven. Tractoarele din brigăzi nu lucrează dispersat în mai multe sate, ci grupat. Numai după ce brigada a terminat lucrările la o gospodărie, se deplasează în altă unitate unde execută și acolo cu maximum de intensitate lucrările necesare. In acest fel, colectivul brigăzii de tractoare nu se destramă și duce o viață organizată. lucrul se termină repede, se poate urmări mai bine întreținerea tehnică a mașinilor, sînt înlăturate cazurile de dezorganizarea muncii în TKSZ.

In scopul creșterii randamentului mașinilor, la S.M.T.-Sliven se acordă o atenție deosebită respectării cu strictețe a regulilor de întreținere tehnică. Organizînd temeinic procesul de producție și folosind cu succes asemenea metode înaintate de lucru, colectivul de mecanizatori de la S.M.T.-Sliven a reușit ca în anul 1956 să economisească 300.000 leva. Planul de producție a fost îndeplinit în proporție de 116 la sută. Tot cu aceleași procente a fost îndeplinit și planul pe primul trimestru din acest an. In vară, planul combinelor a fost depășit cu 11 la sută.

Conducerea stațiunii este preocupată îndeaproape de continua reducere a cheltuielilor de producție. Directorul stațiunii ne-a arătat că prețul de cost nu a depășit 8,42 leva per dekar (84,20 leva per hantru) și că mecanizatorii stațiunii luptă în permanență — prin depășirea cu mult a sarcinilor de producție și prin efectuarea unor lucrări de cea mai bună calitate — să reducă prețul de cost al hantrului cu cît mai multe procente față de plan.

Ca urmare a frumoaselor succese dobîndite de la înființare și pînă în prezent — S.M.T.-Sliven a fost declarată în anul 1952 fruntașă pe țară, iar în anii următori a ocupat de trei ori locul doi pe țară.

Fără îndoială că succesele obținute în producție de S.M.T.-Sliven se datoresc hărniciei mecanizatorilor, care sînt antrenați în întrecerea socialistă. Fruntașii stațiunii de anul trecut sînt bine cunoscuți. Ei sînt: brigadierii Vilco Ghiorghiev Vîlcov și Prodan Stanev, tractoriștii Nicola Borcev, Stoian Ielev, Keniu Gospodinov și alții. Pe panoul de onoare, pe care erau scrise cuvintele: „Să fii mecanic e mîndrie, iar fruntaș e cinste", se aflau fotografiile fruntașilor din campania de vară a acestui an: combinerul Petăr Tenev și batozarul Vicio Anghelov.

In scopul cunoașterii de către mecanizatori a unor noțiuni elementare de agrotehnică, în stațiune a fost creat cabinetul agrotehnic.

Datorită însemnatelor rezultate obținute de către mecanizatori în producție, cîștigul lor a sporit cu mult. Astfel, în anul trecut, cîștigul mediu lunar al tractoriștilor se ridica la 730 leva și 70 kg. grîu, iar al șefilor de brigadă la 1.100 leva și 100—110 kg. grîu.

Conducerea stațiunii își îndreaptă în permanență grija pentru traiul muncitorilor. La cantină se servește o masă substanțială numai cu 1,80 leva. Stațiunea are o grădină de legume, o crescătorie de porci, un eleșteu. O frumoasă realizare este construcția celor două blocuri de locuințe pentru familiile salariaților în apropierea cărora a fost creat și un bazin încăpător de înot, prevăzut cu o trambulină.

In stațiune există săli de lectură și manifestații culturale, chioșcuri pentru odihnă, terenuri de sport, camere de baie, cabinet medical și altele, toate menite să asigure o viață civilizată lucrătorilor din S.M.T.

O interesantă realizare e pe cale de generalizare la S.M.T.-Sliven. La 8 brigăzi există așa-zisele „Polschi Stan" — case speciale construite pentru mecanizatori chiar în incinta TKSZ unde aceștia lucrează. Aceste case cuprind locuințele tractoriștilor, sala de mese și clubul.

O. FENEȘAN

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 11, 12 și 13 decembrie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚA TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

Vreme umedă și călduroasă cu precipitații sub formă de ploaie la început, apoi temporar și local lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări în nordul țării din sectorul vestic.

Temperatura staționară mai întîi, apoi în scădere ușoara. Minimele vor oscila între minus 6 grade și plus 3 grade, iar maximele între minus 3 la plus 7 grade.

La sfîrșitul intervalului, în nordul țării ceață dimineața.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".